

**A 2022. évben jubileumi diplomában részesült
bányageológus-, bányagépész-, bánya-,
bányaművelő-, geológus- és
olajmérnökök
rövid szakmai életrajza**

MISKOLC – SOPRON

2022.

Felelős szerkesztő:

HUDÁK ÉVA
hivatalvezető

**Műszaki Földtudományi Kar
Dékáni Hivatal**

Lektorálás:

DR. BENKE LÁSZLÓ
ny. tudományos munkatárs

Műszaki szerkesztés:

SZEGEDINÉ KÖRMÖNDI LILLA
intézeti ügyintéző

KÖSZÖNTŐ

A Miskolci Egyetem Műszaki Földtudományi Kar (2000. január 1. előtt Bányamérnöki Kar) Tanácsa, professzorai, oktatói és hallgatói nevében nagy tisztelettel és őszinte barátsággal köszöntöm az ötven, hatvan, hatvanöt és hetven éve oklevelet szerzett mérnököket.

Az Alma Mater a jubileumi oklevél átadásával tiszteletét és elismerését kívánja kifejezni Önöknek azért a munkáért, amellyel hozzájárultak a műszaki haladáshoz, gazdagították az országot. Sokuknak munkája közben szembe kellett nézni azzal a helyzettel, hogy a munkavégzés feltételei sok esetben az átlagosnál veszélyesebbek és kockázatosabbak voltak. Többen politikai okok miatt is hátrányos helyzetbe kerültek. Büszkék vagyunk arra, hogy a nehéz feltételek ellenére sok kiemelkedő eredmény fűződik az évfolyamon végzett mérnökök nevéhez, és nem veszítették el az emberekbe és a szakmába vetett hitüket. Az életrajzokat olvasva azt láttuk, hogy volt lelkierejük a vesztes helyzetekben is talpon maradni és továbblépni azon az életúton, amelyen a mai napig járnak.

A kar Sopronból Miskolcra költözésének fél évszázados történetében megállapítható, hogy a bányászati, földtudományi és kohászati oktatás és kutatás Miskolcra kerülve új lendületet kapott.

Új, jól felszerelt laboratóriumok, oktatási és kutatási helyiségek, továbbá a térségben korábban meglévő nehézipari háttér a kar részére a művelt tudományterületek kiemelkedő fejlődési lehetőségét teremtette meg. A Miskolci Egyetemen megvalósult fejlődés nagyban segítette a történelmi karok működését és további fejlődését a háttériparágak gazdasági nehézségeinek időszakában is.

Az egykori Nehézipari Műszaki Egyetem, ma Miskolci Egyetem, történelmi karainak hallgatói, oktatói, a karokon végzett mérnökök, az első évtized tiltását követően továbbvitték, és ma is töretlenül ápolják és őrzik a Selmecen, Sopronban kialakult és elfogadott diák hagyományokat, amelyeket a Miskolci Egyetem újonnan alapított karainak hallgatói is büszkén vallanak magukénak és ápolják azokat. Az egykor Sopronban működő

szakok és tudományterületek között a szakmai együttműködés mellett ma is megvan a barátság, a kapcsolattartás, a közös hagyománytisztelet, amelyet a tanárok és diákok rendszeres találkozási fémjeleznek.

Önök, tanulmányaik időszakában és a szakmájuk gyakorlásának évtizedei alatt is nagyon nehéz történelmi és gazdasági helyzetben álltak helyt. Részesei voltak a hazai bányászat virágzásának, de látták a hanyatlását és leépítését is. A Karon végzettek közül többen a bizonytalan társadalmi, gazdasági és politikai helyzet hatására fiatalon nekivágtak a nagyvilágnak, idegen körülmények között kezdték és teljesítették szakmai pályafutásukat. Meggyőződésünk, hogy az ősi Alma Mater szakmai és erkölcsi értékrendje is fontos szerepet játszott abban, hogy bárhová kerültek is a világban, helyt tudtak állni és sikeres, megbecsült mérnökökké váltak. Tudásukkal és szakmaszeretetükkel, minden helyzetben és minden körülmények között vállalták hivatásukat, szolgálták szakterületüket, megőrizték hazaszeretetüket, dicsőséget szereztek az Alma Maternek és önmaguknak egyaránt.

Tisztelt jubiláló mérnökök! Elkötelezett és sikeres munkájuk, életpályájuk példaként szolgál az intézmény mai és jövőbeni hallgatóinak egyaránt. Ezzel a kiadvánnyal a Műszaki Földtudományi Kar professzorai és tanárai tiszteletüket szeretnék kifejezni Önök iránt.

A Miskolci Egyetem Szenátusa, a Műszaki Földtudományi Kar Tanácsának előterjesztésére 2022-ben 2 fő részére rubin-, 18 fő részére vas-, 13 fő részére gyémánt- és 26 fő részére aranyoklevelet ad ki.

A díszoklevelet átvevőknek gratulálok, további életükhöz jó erőt, egészséget, nyugodt, békés, hosszú életet kívánok!

Jó szerencsét!

Miskolc, 2022. június 25.

Prof. Dr. Mucsi Gábor
a Műszaki Földtudományi Kar
dékánja

RUBINOKLEVÉLRE JOGOSULTAK

2022.

(1952-ben szereztek oklevelet)

1. Dr. Ádám Antal vasokleveles bányamérnök
2. Dr. Gyurkó László vasokleveles bányamérnök

VASOKLEVÉLRE JOGOSULTAK

2021.

(1957-ben szereztek oklevelet)

1. Bányavári János gyémántokleveles bányaművelőmérnök
2. Benke István gyémántokleveles bányaművelőmérnök
3. Dr. Bocsi Ottó gyémántokleveles bányaművelőmérnök
4. Dörömbözi László gyémántokleveles bányaművelőmérnök
5. Erdélyi Tibor gyémántokleveles geológusmérnök
6. Dr. Horn János gyémántokleveles olajmérnök
7. Horváth László gyémántokleveles bányaművelőmérnök
8. Kruller János gyémántokleveles bányagépészmérnök
9. Ladányi József gyémántokleveles bányagépészmérnök
10. László Gyula gyémántokleveles bányaművelőmérnök
11. Dr. Némedi Varga Zoltán gyémántokleveles
geológusmérnök
12. Orbán Tibor József gyémántokleveles bányaművelőmérnök
13. Dr. S. Sasváry Zoltán gyémántokleveles
bányagépészmérnök

14. Dr. Somos László gyémántokleveles geológusmérnök
15. Spicze József gyémántokleveles bányagépészmérnök
16. Szűcs István gyémántokleveles geológusmérnök
17. Tóth József gyémántokleveles bányaművelőmérnök
18. Varró Jenő gyémántokleveles bányaművelőmérnök

GYÉMÁNTOKLEVÉLRE JOGOSULTAK 2022.

(1962-ban szereztek oklevelet)

1. Beke Imre aranyokleveles bányaművelőmérnök
2. Belényesi Lajos aranyokleveles bányagépészmérnök
3. Deklava Szilveszter aranyokleveles bányaművelőmérnök
4. Dr. Eisner Béla aranyokleveles bányagépészmérnök
5. Dr. Dr. h. c. Heinemann Zoltán aranyokleveles olajmérnök
6. Prof. Em. Dr. h. c. mult. Dr. Kovács Ferenc aranyokleveles bányaművelőmérnök
7. K. Szabó Sándor aranyokleveles olajmérnök
8. Nemes Károly aranyokleveles bányagépészmérnök
9. Somoskői László aranyokleveles bányaművelőmérnök
10. Dr. Szalóki István aranyokleveles bányageológusmérnök
11. Tar Mihály aranyokleveles bányagépészmérnök
12. Tösér D. Balázs aranyokleveles bányaművelőmérnök
13. Dr. Völgyesi István aranyokleveles bányageológusmérnök

ARANYOKLEVÉLRE JOGOSULTAK

2022.

(1972-ben szereztek oklevelet)

1. Ambrus Gábor András okleveles bányamérnök
2. Apró Zoltán okleveles bányamérnök
3. Blaha István okleveles bányamérnök
4. Dr. Deák János Kálmán okleveles bányamérnök
5. Fehér László okleveles bányamérnök
6. Frank Anna okleveles bányamérnök
7. Gál János okleveles bányamérnök
8. Hajdu Dénes okleveles bányamérnök
9. Hegybíró Zsuzsanna Mária okleveles bányamérnök
10. Kaszás István okleveles bányamérnök
11. Kontsek Tamás okleveles bányamérnök
12. Kovács András László, okleveles bányamérnök
13. Kovács András László okleveles bányamérnök
14. Lugosi Katalin okleveles bányamérnök
15. Dr. Magyar Dániel okleveles bányamérnök
16. Mayer Árpád okleveles bányamérnök
17. Dr. Mizser János László okleveles bányamérnök
18. Németh Géza okleveles bányamérnök
19. Dr. Ormos Tamás Károly okleveles bányamérnök
20. Palla György okleveles bányamérnök
21. Svéda Klára okleveles bányamérnök

22. Dr. Szilágyi Zsombor István okleveles bányamérnök
23. Pógyorné Szűcs Katalin okleveles bányamérnök
24. Dr. Tihanyi László okleveles bányamérnök
25. Tóth Anna Borbála okleveles bányamérnök
26. Dr. Voll László András okleveles bányamérnök

**RUBINOKLEVÉL JUBILEUMI DIPLOMÁBAN
RÉSZESÜL**

Dr. Ádám Antal

vasokleveles bányamérnök

(1929.09.13. Szekszárd)

oklevél száma: 47/1952.

kelte: 1952.09.26.

1929. szeptember 13.-án született, Szekszárdon. Édesapja malomtechnikus, édesanyja háztartásbeli volt. Három testvére van. Elemi iskoláit Tengelicen végezte, majd 1940-ben került a Szekszárdi Garay János Gimnáziumba, ahol 1948-ban kitüntetéssel érettségizett. Ebben az évben vették fel a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Karára, bányakutatómérnöki szakra. 1952-ben mint bányamérnök, kitüntetéses oklevelet szerzett. Az Egyetem – immár R. M. Nehézipari Műszaki Egyetem – Geodéziai és Geofizikai Munkaközösségének kutatója lett 1955-ig, amikor a fenti intézményből MTA Geofizikai Kutató Laboratóriuma létesült. Ennek kezdetben tudományos kutatója, majd 1957-től 1972-ig tudományos osztályvezetője volt. 1972-től pedig 1999-ig az MTA Geodéziai és Geofizikai Kutatóintézet tudományos igazgatóhelyettese lett. 2005-ig a fenti intézetben kutatóprofesszorként dolgozott. Műszerkonstrukciói révén 1956 és 1972 között a Geofizikai Műszergyár (később Gamma Művek) mellékállásban alkalmazta.

1959-óta felesége Baranyi Margit, három lányuk született: Éva, Judit és Anna.

Kutatásait a geofizika területén, főként a geoelektromosság és az elektromágneses indukció (tellurika, magnetotellurika) területén végezte és több mint 300 tudományos publikációja jelent meg hazai és nemzetközi szaklapokban. Több műszer és módszer szabadalmat kapott munkatársaival. 1962-ben a miskolci egyetemen műszaki doktorátust szerzett, 1965-ben a műszaki tudományok kandidátusa, 1970-ben pedig a műszaki tudományok doktora lett. Több hazai és külföldi egyetemen tartott rendszeresen előadást, így 1974-ben az Eötvös Lóránd

---

Tudományegyetem egyetemi tanári címet adományozott neki. Hosszú pályafutása alatt sokféle társadalmi-tudományos tevékenysége volt, így az MTA több bizottságában (VEAB alelnöke [12 évig], KAPG, Geofizikai Bizottság, Országos Atheneum Bizottság), OTKA szakkollégiumában, Magyar Akkreditációs Bizottságban, MGSZ Tudományos Tanácsában, az ILP MNB-ban stb. Az MGE-ben kb. egy évtizedig vezette az Általános Geofizikai Szakosztályt. Az IAGA (Nemzetközi Földmágnességi és Aeronómiai Asszociáció) EM Indukciós munkacsoport társelnöke, majd elnöke volt (1975–1983).

Munkásságát 1980-ban a Magyar Geofizikusok Egyesülete Eötvös Loránd-émlékéremmel és tiszteleti tagsággal ismerte el. Az MTA kétszer adott Akadémiai Díjat (1962, 1970) és 1996-ban megkapta az ország magas tudományos elismerését, a Széchenyi-díjat. 1990-ben megválasztották az MTA levelező, 1993-ban rendes tagjává, 1995-ben pedig az Osztrák Tudományos Akadémia választotta levelező tagjává. 1989-ben a finn Oului Egyetemtől, 2004-ben pedig a Miskolci Egyetemtől tiszteletbeli doktori címet kapott. 1985-ben a londoni Royal Astronomical Society associate-jévé választották, 2004-ben a Szent István Tudományos Akadémia is megtisztelte rendes tagságával. 2005-ben az OTKA elnöke Ipolyi Arnold-díjjal ismerte el tudományoszerzői tevékenységét.

2005. július 1-én, 76 évesen nyugdíjba vonult és többek között az MTA szerény kutatási támogatása mellett folytatja tudományos munkáját.

Dr. Gyurkó László

vasokleveles bányamérnök

(1930.11.27. Jászdózsa)

oklevél száma: 21/1952.

kelte: 1952.09.26.

1952-ben, Sopronban szerezte meg bányamérnöki diplomáját, melyet követően két évig Esztó Péter tanszékvezető egyetemi tanár mellett tanársegédként dolgozott a Bányaműveléstani Tanszéken.

1954-től a Gyöngyösoroszi Ólom- és Cinkérc Bányánál négy évig földalatti szolgálatban mint bányamester, üzemmérnök és beruházás-vezető dolgozott. A telérbányászat ejtési rendszereinek kialakításával, a „Millisecundumos” robbantás bevezetésével, majd a földalatti térségek kiképzésével foglalkozott.

1958-tól a Gyöngyösoroszi Ércelőkészítő vezetőjeként a szelektív és kollektív őrlés és flotálás fejlesztését, majd a nehéz-szuszpenziós dúsítás bevezetését irányította.

1964-től a Rudabányai Vasércdúsító-mű főmérnöke. Irányítása alatt jelentős előrelépés történt a pörkölő kemencék élettartamának növelésében, kőhasznosításában és az ún. jelentős mennyiségű hulladék szállópor hasznosításában.

Doktori disszertációját ez utóbbi témakörben védte meg 1971-ben.

1970-től a nagymélységű recski rézérc előfordulás kitermelésére irányuló jelentős beruházások és a régi lahócai maradék ércesedés kitermelésének irányítását látta el főmérnöki feladatkörben.

1974-től 1985-ig főmérnökként, majd 1990-ig igazgatóként az egri központú felnémeti mészkő, az istenmezejei bentonit, nemti agyagbányászat és előkészítés, valamint a magyar ásványbányászat kutatását és technológiai fejlesztését irányította.

Közép-Európában az irányítása alatt állították elő egyedülállóan az importkiváltó mikroórleményeket. Ennek jelentőségét növeli, hogy mindezt saját tervezésű és fejlesztésű berendezésekkel érték el.

Szakirodalmi tevékenységét fémjelzi a Bányászati Lapokban megjelent 12 db szakcikke, de publikált a Munkavédelem, a Földtani Kutatás szaklapokban és a Nehézipari Műszaki Egyetem Közleményében is. Két szakcikkbe (1968 és 1972) nívódíjban részesült.

Több hazai szakmai nagyrendezvény szervezésében, irányításában vett részt, tartott előadást.

Közel egy évtizeden át a Miskolci Akadémiai Bizottság Ércbányászati Munkabizottságának társelnöke, ipari tanácsadója volt.

**VASOKLEVÉL JUBILEUMI DIPLOMÁBAN
RÉSZESÜL**

Bányavári János

gyémántokleveles bányaművelőmérnök

(1933.02.12. Nyergesújfalu)

oklevél száma: 99/1957.

kelte: 1957.05.03.

1933. február 12-én született Nyergesújfalun. 1952-ben a nyergesújfalui gimnáziumban érettségizett, jó minősítéssel. Még ebben az évben felvették a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karára. A harmadik évfolyamtól Sopronban folytatta a tanulmányait, ahol 1957-ben jó minősítéssel bányamérnöki oklevelet szerzett.

Az első kinevezése az úrkúti mangánérc-bányához szólt, ahol kezdetben üzemmérnökként dolgozott, majd hamarosan kinevezték az ércmosó üzemvezetőjévé. Vezetése alatt sikerült export minőségű ércet előállítani.

1959 végén a Bányászati Kutató Intézetben helyezkedett el, mint tudományos munkatárs. Itt begyakorolta magát a külszíni süllyedések okozta bányakárok felismerésének és előre történő meghatározásának tudományába.

A kutatóintézetből továbblépve 1961-ben a veszprémi szénbányák központjába került, ahol a szolgálatot a bányamérési csoportnál kezdte meg. Ottani munkája eredményeként megvalósult az üzemi mérnökségek alaptérkép ellátottsága. Beszerezte az ehhez szükséges eszközöket, és felszereléseket, sikeresen szorgalmazta az üzemi mérnökségek elavult műszerállományának fejlesztését. Az eltelt évek alatt végigszolgált a termelési, bányaművelési, műszaki fejlesztési, biztonságtechnikai munkakörököt. Feladata volt a jövesztési és biztosítási munkafolyamatokhoz tartozó technológiák elkészítése, engedélyeztetése, a fejtések biztosítószerkezetekkel történő ellátása, azok fejlesztése, beszerzése, szükségessé váló csoportosítása és a javításuk megszervezése, robbantási munkák fejlesztése, robbantógép

ellátottság. Közben robbantás vezetői képesítést is szerzett. Mindezek eredményeként műszaki tanácsosi kinevezést kapott. Magkapta a szolgálati érdemérem mindhárom fokozatát, valamint két alkalommal a kiváló dolgozó kitüntetését.

Benke István

gyémántokleveles bányaművelőmérnök

(1932.09.27. Hejőpapi)

oklevél száma: 151/1957

kelte: 1957.05.07.

1932. szeptember 27-én született Hejőpapiban. A Sárospataki Református Kollégium Gimnáziumában érettségizett. 1957-ben Sopronban szerezte meg a bányamérnöki diplomát, 1968-ban pedig külfejtési szakmérnöki oklevelet kapott Miskolcon.

Az első munkahelye a Hegyaljai Ásványbánya és Örlő Vállalat mádi központja, illetve jogutódja, az Országos Érc és Ásványbányák Hegyaljai Művei volt, ahol 1972-ig dolgozott. Ez idő alatt első vezetője volt a pálházai perlitüzemnek. Részt vett az e területen folyó bányászati kutatásokban, az ásványelőkészítő művek építésében, valamint a technológiák kidolgozásában. 1972 és 1976 között a Geominco Rt. alkalmazottjaként megbízást kapott Cipruson egy rézbánya megnyitására és az ércelőkészítőmű felépítésére. A török megszállásig ennek volt az üzemvezetője. 1977-től Budapesten a Bányászati Aknamélyítő Vállalat központjában különböző vezető beosztásban dolgozott nyugdíjbavonulásáig. Fejlesztési munkájának egyik eredménye a vegyszeres injektálás bányászati alkalmazása, amelyet Szlovéniában is bevezetett egy szén- és higanybányában, ahol két éven keresztül műszaki tanácsadó volt.

Bányászattörténettel a mai napig foglalkozik. Számos múzeumi kuratóriumnak volt vezetője és tagja. A bányászattörténettel kapcsolatos könyveinek a száma meghaladja a tízet. Legfontosabb munkája az öt kötetes A Magyar Bányászat Évezredes Története, amely kiadásának kezdeményezője, főszerkesztője és részben írója volt. Alapítója és kezelője volt, és jelenleg is fejlesztője a Telkibányai Múzeumnak. Időnként múzeumok megbízásából bányászati kiállítási tárgyak restaurálásával foglalkozik. Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati

Egyesületben több tisztséget töltött be, 2002-től az Egyesület tiszteleti tagja.

Dr. Bocsi Ottó

gyémántokleveles bányaművelőmérnök

(1933.10.29. Kazár)

oklevél száma: 82/1957.

kelte: 1957.05.03.

A Nógrád megyei Kazár bányatelepen született 1933. október 29-én, itt végezte az elemi iskolát is, majd a salgótarjáni Madách Gimnáziumban érettségizett jeles eredménnyel 1952-ben. Egyetemi tanulmányait a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán kezdte, s 1957-ben a Soproni Műszaki Egyetem Bányaművelőmérnök szakán fejezte be.

Ugyanebben az évben a Nógrádi Szénbányák Mátranováki Bányüzeménél kezdte szakmai pályafutását. Mérnökségvezető, majd üzemmérnök és aknavezető, később bányüzem főmérnöki beosztásban folytatta mérnöki munkásságát, a bányüzem kényszerű bezárásáig. A bánya felszámolásával egyidőben, 1973-ban a Vállalat központjába helyezték, s mint szervezési osztályvezető, majd műszaki- és bányaművelési osztályvezető dolgozott. Később – a sokrétű bányagépészeti és művelési ismeretei alapján – a Távlati Fejlesztési Osztály vezetésével bízták meg, feladata a Nógrádi Szénbányák újrafelújítása, modernizálása volt, melyben a közös munka nyomán komplex gépesített fejtésbiztosítású frontfejtések, gépi vágathajtású feltárások és a kányási, mizserfai rekonstrukciós tervek új lendületet adtak a fiatal vezetőkkel, szakemberekkel rendelkező nógrádi bányáknak.

1986-ban doktori fokozatot szerzett a fejtésbiztosítás komplex gépesítésének tárgyában. A doktori tanulmányainak továbbfejlesztéseként megtervezte a „lemniszkáta”-rendszerű önjáró fejtésbiztosítók mellett, a jobb teherviselésre képes „kulisszás”-rendszerű komplex önjáró berendezést, melyhez nagy

segítséget adott Alma Materünk Bányagéptan Tanszéke is, Dr. Bocsánczy professzor vezetésével.

A bányászatban eltöltött munkásságáért, szolgálataért többször részesült állami és szakmai kitüntetésben, elismerésben. Az OMBKE szervezetének 1951 óta tagja. A 40, ill. 50 év szolgálatért Sóltz Vilmos-émlékéremben részesült, a Nógrádi Szénbányáktól megkapta a Zemlinszky-émlékplakettet, valamint a „Nógrádi szénbányákért” emlékérmét, a Bányászat Szolgálatáért oklevelet.

Szakmai tevékenysége, munkás élete során mindig hű maradt a bányászathoz, a nógrádi szénmedencéhez. A Nógrádi Szénbányákat is elérő országos mértékű bányabezárások mélyen érintették. 1993-ban, 36 év szolgálat után vonult nyugdíjba, de a szakmai tanulmányok készítése, a bányászattörténeti kutatások, valamint a „tudományos” egyetemi pályázatokon való részvétel fenntartotta a bányászatra irányuló érdeklődését, tenni akarását.

Dörömbözi László

gyémántokleveles bányaművelőmérnök

(1934.09.01. Tatabánya)

oklevél száma: 100/1957.

kelte: 1957.05.03.

Tatabányán született 1934-ben és 1952-ben érettségizett. 1952 és 1954 között Miskolcon, majd 1954-től 1957-ig Sopronban tanult és szerezte meg bányaművelőmérnöki diplomáját. Itt érte utol a bányász hallgatók végzete, egy elbűvölő soproni lány képében. Ő az élete párja a mai napig, immár 59 éve.

A diploma megszerzése után a Tatabányai Szénbányák Palahányó üzemében helyezkedett el üzemmérnökként, majd később főmérnök-helyettesként 1961 decemberéig.

1960-ban megszületett lánya, Piroska.

1961 decemberétől 1964 februárjáig a VI-os aknaüzemben dolgozott, mint beosztott bányamérnök.

1964 februárjától 1972 decemberéig a XII/a aknaüzem dolgozója volt, főaknászként, bányamesterként, felelős műszaki vezető-helyettes bányamesterként, majd 1967 szeptemberétől 1972 decemberéig felelős műszaki vezető főmérnökként.

1965-ben családja kiegészült fiával, Lászlóval.

1972 decemberétől 1989 végéig – nyugdíjazásáig – a Tatabányai Szénbányák vállalat termelési osztályán területi főmérnökként dolgozott.

Ebben az időszakban munkatársaival kidolgozták és alkalmazták a vastag széntelepek szeletosztásos művelésénél az omladékszilárdítási eljárást, melyre szabadalmi oltalmat kaptak.

Nyugdíjas éveit kétszeres nagypapaként kezdte, mára már három unokája és négy aranyos kis dédunokája van.

Erdélyi Tibor

gyémántokleveles geológusmérnök

(1933.11.14. Debrecen)

oklevél száma: 10/1957.

kelte: 1957.04.24.

1957. április 24-én végzett az Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán, Sopronban.

1957. május 15-től a Miskolci Mélyfúró Vállalatnál kezdett el dolgozni, a Putnoki üzemegységénél vezető geológusként. 13 fúróberendezés tartozott hozzá, mely berendezések Recsk, Szarvaskő, Egercsehi, Dubicsány érc- és szénterületein dolgoztak.

1958. augusztus 1-től 1962. január 31-ig az Országos Földtani Főigazgatóságnál területi főmérnöknek nevezték ki. Feladata a Pécs-Komló szénterület kutatása (fúrási, térképezési, geofizikai stb.), koordinálása és a kutatási egységek pénzügyi-szakmai ellenőrzése volt.

1962-től 1970-ig a Bauxitkutató Vállalat halimbai csoportjának vezető geológusa lett. Részt vett a bauxittelep intenzív kutatásában és a bányaterületek összefoglaló jelentéseinek elkészítésében.

1970-től Halimba III. üzemegységéhez helyezték át. A földalatti munkahelyek irányításában vett részt. Másodállásban a Magyar Alumíniumipari Trösztnél dolgozott a nyugat-magyarországi kutatások műszaki ellenőreként. Innen 1990. január 1-én ment nyugdíjba.

Ezután, mint önálló földtani szakértő homok-, agyag- és kavicsbányák (több mint 15) kutatásait és összefoglaló jelentéseit készítette el.

Kitüntetései:

- Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa, Bányamérnöki Szolgálati Érdemérem bronz-, ezüst- és arany-fokozata,
- Földtani Kutatás Kiváló Dolgozója, 1980, 1986 években,
- Bányamentő Szolgálati Érdemérem bronz-fokozat,
- Földtani munkája elismeréseképpen a Magyarhoni Földtani Társulat emlékgyűrűjének tulajdonosa lett,
- 2016. március 23-án a Magyarhoni Földtani Társulat elnöksége 60 éves társulati tagsága alkalmából díszoklevéllel tüntette ki.

Dr. Horn János

gyémántokleveles olajmérnök

(1932.08.05. Budapest)

oklevél száma: 17/1957.

kelte: 1957.04.26.

1932.08.05-én született.

Munkahelyei:

1950-1957 Hazai Fésűsfonó és Szövőgyár (Budapest) laboráns

1957-1958 Tokodi Mélyfúró Vállalat Tokodaltárói Üzemvezetőség,
gyakorlati idő után üzemvezető-helyettes

1958-1961 Több mélyfúró vállalat összevonása után alakult meg, a
Vízkutató és Fúró Vállalat területi mérnök

1961-1964 Országos Földtani Főigazgatóság területi főmérnök, Recsk és
Mátrai lignitkutatás

1964-1991 Az O.F.F jogutódja a Központi Földtani Hivatal,
Kutatásgazdasági osztályvezető, majd Közgazdasági főosztályvezető

1992- BDSZ elnöki főtanácsadó

Jelenleg is:

- a Bányász Kultúráért Alapítvány és a Szakszervezetek Gazdasági és Társadalomkutatási Intézet Alapítvány elnöke
- a Központi Bányászati Múzeum (Sopron) Alapítvány Felügyelő Bizottság tagja
- Dorogi Szénmedence Kultúrájáért Alapítvány kuratórium tagja társadalmi munkában

Újabb oklevelei:

1964. gazdasági mérnöki oklevél (Budapesti Műszaki Egyetem)

1982. okleveles szakközgazda (Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem)

1983. közgazdaságtudományi doktor (Marx Károly közgazdaságtudományi Egyetem)

Tagságai:

1994-1998: az MVM Rt Felügyelő Bizottság elnöke

Az Energetika Állandó Választott bíróság tagja egy cikluson

1984-től folyamatosan a ME MFK Kari Tanács tagja

Az ETE Műszaki Tudományos Tanács tagja

A BKL Bányászat –Földgáz Szerkesztő Bizottság tagja

Számos kormányzati/szakmai kitüntetésben részesült, az első „Kiváló Dolgozó 1958-ban, az utolsó MTA. IV. Osztálytól 2010-ben szakmai cikk szerzője.

Ami talán örökre megmarad:

1993-ban javaslatot tett a BDSZ, és az OMBKE elnökei felé, hogy meg kell/ene ünnepelni 1994. április 7-én Várpalotán a Jó szerencsét Művelődési Központban az 1894. április 7-én elfogadott „Jó szerencsét” köszöntés elfogadását. Mindkét elnök örömmel fogadta a javaslatot és egy személyben minden évben megrendezte az ünnepséget, melyről minden évben mind a BDSZ mind az OMBKE lapjában beszámolt.

1993 decemberében Szófiában tartotta az Ellenállók Nemzetközi Szövetsége (FIR) kongresszusát amelyen 16 ország 49 antifasiszta szervezet 300 küldötte vett részt. Ott döntöttek, hogy a FIR elnöksége soron következő ülését 1994. március 21-22-én Budapesten tartja. Itt felkérésre tartott előadást a bányász ellenállásról, mely hívatra volt arra is, hogy bemutassa, hogy a holocaust nemcsak vallási alapon szedte áldozatait. A kutató munka eredményeként megjelentette magánkiadásban 120 példányban, 77 oldalon az „Emlékezz/ünk a bányász-ellenállókra 1939-1945,, c. könyvet amely talán az egyetlen, ami az országban történt eseményeket feldolgozza hiteles irodalmi gyűjtés alapján. Tisztelet példányonként a MEASZ, a BDSZ, és bányavárosok könyvtárai kapták meg. Budapesten a Stefánia úti (volt MÁFI) könyvtárában is olvasható.

1995-ben „kinyomozta” a bányászhimnusz költőjének sírhelyét Kálózson, majd az OMBKE székesfehérvári szervezet az elhanyagolt sírt felújította társadalmi munkában dr. Zsámboki László tervei alapján, és megszervezte

az ünnepélyes avatást. Erről is mindkét lapban részletes híryanagot jelentetett meg. A megemlékezést minden évben az OMBKE székesfehérvári szervezete tartja.

2002-ben jelent meg az „ÉLETUTAK,, sorozat első kötete amit további 13 kötet követett 4140 oldalon. 120 életutat mutatott be + Képeslap – Bányászat című kötet. A sorozatért megkapta „Magyarországi Rekorder” diplomát (2012.11.26.).

Minden könyv elérhető az alábbi linken:

<https://drive.google.com/file/d/1noL5YiBaTusNxYYJnOXYCJWIhcdLxKYN/view?usp=sharing>.

A folytatásra számos felkérést kapott, de az számtalan ok miatt nem valósulhatott meg. Ezért 2022-ben javasolta, hogy az OMBKE hírlevélben folytatódjon, amit az OMBKE vezetése örömmel fogadott. Az első életút már megjelent (lásd OMBKE hírlevél 2022/ 2-es és 3-as számát. A változás csupán annyi, hogy eddig Ő kérte fel a „megszólalókat”, most már az OMBKE vezetése.

2022 márciusában Radnóti Miklós díjat kapott.

2022 februárjában sajnos kórházba került, annak ellenére, hogy 3 oltást kapott, számos mellékhatással, hét hétig volt kórházban, a végleges felépülése még sajnos 2-3 hónapig is eltarthat, folyamatosan, gyógytornász segítségével.

2021-ben felesége gyógyíthatlan betegségben itt hagyta, amit nehezen tud elviselni.

Család:

- 2 egyetemet végzet fia van, nyolc unokája és két dédunokája.

Horváth László

gyémántokleveles bányaművelőmérnök

(1933.02.26. Pápa)

oklevél száma: 111/1957.

kelte: 1957.05.04.

1933-ban született Pápan. 1952-ben érettségizett a pápai Református Gimnáziumban, 1952-ben nyert felvételt az egyetemre. 1957. május 4-én fejezte be tanulmányait.

A NIM a KDT ajkai bányüzemébe irányította, ahol a Kossuth aknán töltött be üzemmérnöki, körletvezetői munkaköröket, majd az Ármin aknán dolgozott hasonló munkakörben. 1963-tól 1975-ig a bányüzemi központban műszaki csoportvezetőként irányította az üzem biztonságtechnikai és technológiai tevékenységét.

1975-ben az Oroszlányi Szánbányákhoz került, ahol először a tervező irodában a Márkus-hegyi bánya kivitelezési részterveiben vett részt, majd műszaki ellenőrként dolgozott a Márkus-hegyi beruházáson.

A bányaeépítési üzem megalakulásakor az üzem gazdálkodási tevékenységét irányította.

1980-ban beindult a termelés a Márkus-hegyi bányüzemben, ekkor kapott kinevezést a gazdasági-főmérnöki teendők ellátására, amely az üzem gazdálkodásának irányítását jelentette. Ezt a munkakört töltötte be, 1989 decemberében történt nyugdíjba vonulásig.

Kruller János

gyémántokleveles bányaművelőmérnök

(1933.10.22. Vasas)

oklevél száma: 141/1957.

kelte: 1957.05.06.

Kruller János aranyokleveles bányaművelő mérnök 1933. október 22-én született Vasas bányatelepen. Elemi iskoláit Szabolcs bányatelepen, gimnáziumi tanulmányait 1944-től 1952-ig a Pécsi Nagy Lajos Gimnáziumban végezte.

Egyetemi éveit 1952-től a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán kezdte és 1954-től 1957-ig a Műszaki Egyetemi Karok (Sopron) Bányamérnöki Kar bányaművelőmérnöki szakán fejezte be 1957. május 6-án.

1957. július 1-től 1965-ig dolgozott a Pécsi Szénbányászati Tröszt „Béke” aknáján, mint bányamérő és üzemmérnök.

Feladata volt a külszíni fejtések meddő letakarításának irányítása a meredek dőlésű széntelepekben a súrlódásos fémtámas fejtések technológiájának kidolgozása és a TH-val biztosított vágathajtások bevezetése.

Béke és István-akna összevonásával a Mecseki Szénbányák Pécs Bányáüzemében 1965-től 1975-ig az előkészítő és feltáró körlet vezetője volt bányamesteri beosztásban. A másodlagos művelésű széntelepek és szénpillérek lefejtése után István-akna a mélyszinteken a gázkitörésveszélyes minőségű széntelepek művelésére tért át. A gázkitörés elleni védekezés előírásainak életbeléptetése után a védekezés irányítását végezte 1971-től 1975-ig.

1975 és 1981 között István-aknán termelési főmérnök-helyettesi és felelős műszaki vezető-helyettesi beosztásban dolgozott.

Kísérleteket végeztek a gépesített biztosító berendezések alkalmazására meredek dőlésű széntelepekben.

A bányabiztonság gyakorlati alkalmazása terén szerzett tapasztalatai alapján 1981-től áthelyezték a Pécsi Kerületi Bányaműszaki Felügyelőségre bányaműszaki felügyelő beosztásba, ahol 1984 és 1988 között hivatalvezető-helyettes és 1988-tól 1993. január 1-ig – nyugdíjazásáig – a Felügyelőség hivatalvezetője volt.

A „Kapitányság” megalakulása után folytatódott az urán- és szénbányászat leépítése.

Szakmai munkája elismeréséül számos kitüntetésben részesült:

- Kiváló dolgozó
- Bányászati Szolgálati Érdemérem
- Kiváló Munkáért Miniszteri kitüntetés

Ladányi József

gyémántokleveles bányagépészmérnök

(1931.02.19. Tiszaszentimre)

oklevél száma: 61/1957.

kelte: 1957.04.29.

1957. április végén az évfolyam megkapta az oklevelét.

A Nehézipari Minisztériumból az „illetékes elvtárs” már nyugatra távozott, így az évfolyamon végzetteket már nem közvetítették ki vállalatokhoz. Ha munkához szerettek volna jutni, keresni kellett az ismerősök körében, hol tudnának elhelyezkedni. Mivel 1956 nyarán Komlón volt üzemi gyakorlaton, így az ott megismerteknek írt levelet, akik közölték vele, hogy van felvétel, de csak fizikai állományba. Leutazott Komlóra, az ottani Aknamélyítő Körzethez vették fel lakatosnak. Pár hónap elteltével műhelyvezető, majd gépészeti vezető lett. 1961-ben a Komlói Szénbányászati Tröszt állományába került. Végigjárta a „szamárlétrát” műszaki, normás, ügyintéző, műszaki vezető, gépüzem vezető, főmérnök beosztásokban – így szerezte meg a szakmai és vezetői gyakorlatot.

1958-ban megnősült. Egy lányuk és egy fiúk született. Azóta élnek a családjért, a családdal, már több, mint 64 éve.

A kezdeti időkben látta és részt vett a város építésében, amikor műszakváltás idején az utcákat előzőnlötték a munkába igyekvő és onnan távozó emberek. Ma meg tanúja az utcákon néha sétálgató egy – két nyugdíjasnak. Valaha a város határában füstölögtek a meddőhányók, örökké csattogtak, zörögtek a csillék a város közepén a Szénosztályozóban.

Ma már mindez a múlté. Igaz, tiszta a levegő, de üresek az utcák. Lassan öregszik és megszűnik a város – de ez már a jövő generációk dolga.

Munkája idején több esetben érdemelte ki a Kiváló Munkáért kitüntetést. Megkapta a Bányász Szolgálati Érdemérem ezüst fokozatát.

A szénbányák jelentőségének csökkenésével, - mivel nem szeretne volna az általuk gyártott és szerelt létesítmények elbontását vezényelni – munkahelyet váltott. A szintén komlói kőbányához ment át – a Mecseki Kőbányák főmérnökének. Innen 1983 júniusában az Országos Bányaműszaki Főfelügyelőséghez került, ahonnan 1990 márciusában ment nyugdíjba. Egyik volt kollégája megbetegedése miatt a Bányakapitányság visszahívta dolgozni. A 2005 – 2006-os éveket rendes állományban végig dolgozta. Ezekben az években fejeződött be a vidéki földhálózat kiépítése.

Az utolsó éveiben megérte a Mecseki Ércbányák és a Szénbányák megszüntetését, felszámolását.

Nyugdíjas éveiben testi állapota megengedte az állandó munkát hatalmas kertjében és a ház körül. 87 éves korában két infarktuson győzedelmeskedett. Azóta visszafogottabban, de tovább tevékenykedik – amíg a sorsa engedi.

László Gyula

gyémántokleveles bányaművelőmérnök,
okleveles munkavédelmi szakmérnök

(1931.04.12. Mátranovák)

oklevél száma: 137/1957.

kelte: 1957.05.06.

1931. április 12-én született Mátranovákon, bányász szülők negyedik gyermekeként.

Az általános iskola 6. osztálya után a 4 polgárit elvégezte magánúton.

1947. őszén a mátranováki bányauzem osztályozójára vették fel segédmunkásként, majd elszegődött bányakovács ipari tanulónak. Szabadulása után itt dolgozott, majd 1951-ben jelentkezett szakérettségi tanfolyamra, amit sikeresen elvégzett.

1952-ben Miskolcon, majd Sopronban az Egyetemen tanult. 1957. májusában sikeresen megvédte a diplomatervét.

Ez évben Ménkes bányauzemnél dolgozott, majd a Vállalat Fűrőüzem vezetője lett.

1963. áprilisától a Mátranováki Bányauzem aknáinál (Gáti II., Gáti IV., Szárazvölgy, Csurgó) mint felelős műszaki vezető dolgozott.

1972-ben az Igazgatóságra került.

1971-1974. között elvégezte a SZOT Felsőfokú Munkavédelmi Tanfolyamát, így a Vállalat Munkavédelmi Osztályára került dolgozni.

1981-1989-ig a Vállalat Bányamentő Szervezetének vezetője, parancsnoka volt.

Ezenkívül volt vállalati szinten szellőztetési felelős, külszíni- és földalatti tűzvédelmi vezető, robbantási vezető és még osztályvezető helyettes is.

1989. év végén nyugdíjazták, mint bányaművelő és munkavédelmi mérnököt.

Több különféle kitüntetésben részesült.

Dr. Némedi Varga Zoltán

gyémántokleveles geológusmérnök

(1930.11.11. Gátér)

oklevél száma: 9/1957.

kelte: 1957.04.24.

1930. november 11-én született Gátéron. 1952-ben Csongrádon érettségizett. 1957-ben Sopronban szerzett geológusmérnöki oklevelet.

1957-76 között Komlón a Komlói Mélyfúró Vállalatnál, majd az azt követő, különböző megnevezésű földtani-kutatási egységeknél a terepi geológustól a főgeológusig terjedő munkakörökben dolgozott, ahol a mecseki feketeköszén-kutatás egyik irányítója volt.

1964-ben Miskolcon „Dr. TECHN.” címet szerzett, 1974-ben a földtudományok kandidátusa fokozatot kapott.

1976-ban docensként került a Nehézipari Műszaki Egyetem Földtan-Teleptani Tanszékére, ahol 1978-81 között tanszékvezető volt. 1985-től intézet igazgató helyettes, majd tanszékvezető helyettesként dolgozott. 1985-ben Állami Díjban részesült. 1988-ban a földtudományok doktora tudományos fokozatot szerezte meg. 1989-ben egyetemi tanári kinevezést kapott, 2001-től Professor Emeritus, 2011-ben a Miskolci Egyetem tiszteletbeli doktornak nyilvánította. A kar hallgatói számára, többek között, Magyarország Földtana, Bányaföldtan, Kőszénföldtan tantárgyakat adta elő.

Több kari illetve egyetemi oktatási-kutatási feladatot látott el. Az alkalmazott földtani és geofizikai kutatások című kari doktori program vezetője (1993-2000). A kari tanácsnak több ciklusban tagja, hosszabb ideig a Kari Doktori Tanács elnöke. Az Egyetemi

Doktori Tanács és a Műszaki Természettudományi Habilitációs Bizottság tagja.

Elnökként vagy tagként illetve opponensként részt vett a tudományos minősítő eljárásokban. A Magyar Tudományos Akadémia Földtani Tudományos Bizottságának tagja (1986-2002). Miskolcon a MTA MAB munkájában szakbizottsági tagként illetve elnökként vett részt. A Magyarhoni Földtani Társulat tagja (1956 óta), választmányi tagja, volt társelnöke és tiszteletbeli tagja.

A 80 tétel tudományos, magyar és idegen nyelvű publikációból kiemelendő az Általános és Szerkezeti Földtan c. jegyzet (1985,1990), tankönyv (1991), valamint a Kőszénföldtan c. szakkönyv (2010).

A több mint 20 elismerés illetve kitüntetés közül megemlítendő: Földtani Kutatás Kiváló Dolgozója (1973), Állami Díj (1985), Kiváló Bányász (1998), Szent-Györgyi Albert-díj (1999), Aranyoklevél (2007), Tiszteletbeli Doktor (2011), Gyémántoklevél (2017).

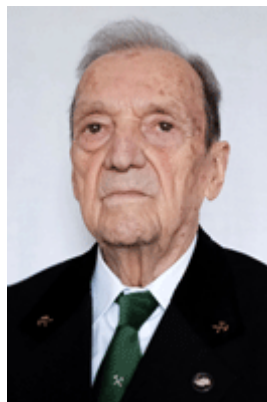
Orbán Tibor József

gyémántokleveles bányaművelőmérnök

(1933.01.06. Budapest)

oklevél száma: 84/1957.

kelte: 1957.05.03.

1951-ben Pápán érettségizett, majd Miskolcon és Sopronban járt egyetemre, 1957-ben szerzett bányaműveő diplomát.

1957-től 1992. évi nyugállományba vonulásáig a Bakonyi Bauxitbányánál dolgozott. 1957-től beosztott mérnöki munkakörben üzemi gyakorlatot szerzett, később műszaki fejlesztő mérnök lett. Feladata volt a rakodás, gépesítés és a hozzá tartozó fejtési rendszerek kísérleti bevezetése. 1961 októberétől üzemvezető Szóc-Határvölgy, majd 1962-től Nyirád bauxitbányákban. Az üzem mélyművelésből és külfejtésből termelte ki a bauxitot. 1977-től termelési főmérnök a Bakonyi Bauxitbánya teljes területén. A beosztáshoz tartozó szokásos feladatokon túlmenően kidolgozásra került különleges feladatként a nyirádi terület nagyteljesítményű, nehéz vágathajtó géppel történő gyorsütemű feltárási, lefejtési rendszere, ezzel az aktív víznívó süllyesztéses vízmentesítés időszakának lerövidítése. 1982-től műszaki igazgatóhelyettes, majd műszaki vezérigazgató helyettes 1992-ig. 1990-ben a Fejér-megyei Bauxitbányákat beolvasztották a Bakonyi Bauxitbányába, ezzel az egész magyarországi bauxitbányászat műszaki vezetése is feladatként jelentkezett.

Szakmai szervezetben való részvétele, OMBKE tagsága 1953-tól datálódik. Helyi csoportvezetőségi tag, majd helyi elnök és szakosztály vezetőségi tag volt. 1977 és 1988 között Tapolcán a városi sportegyesület elnöke. 1994 és 1998 között önkormányzati képviselő, majd bizottsági tag 2002-ig. Jelenleg a Város és

Természetvédő Közalapítvány kuratórium elnöke. Több állami, városi, egyesületi, vállalati és szakmai kitüntetés tulajdonosa.

2021-ben Tapolca Város Önkormányzata több évtizedes kimagasló szakmai munkája és önzetlen társadalmi tevékenysége elismerésül Tapolca Város Díszpolgára kitüntető címet adományozott részére.

Dr. S. Sasváry Zoltán

gyémántokleveles bányagépészmérnök

(1934.01.06. Debrecen)

oklevél száma: 59/1957.

kelte: 1957.04.29.

Születésének helyén, Debrecenben folytatta elemi és középiskolai tanulmányait. A debreceni Gépipari Technikumban kitüntetéssel érettségizett, így felvételt nyerhetett a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karának bányagépészmérnöki szakára. Hat szemesztert Miskolcon, négy szemesztert Sopronban abszolvált és bányagépész szaktémájú disszertációját Sopronban védte meg 1957-ben.

Professzori meghívás alapján a soproni II. sz. Bányagéptani Tanszék tanársegédjeként kezdte meg szakoktatói tevékenységét, majd a Kar Miskolcra való áthelyezését követően – az egyesített Bányagéptani Tanszéken – egyetemi adjunktusi kinevezést nyert. Az oktatás mellett közreműködött a tanszék csaknem valamennyi ipari kutatási munkájában. Több egyetemi jegyzetet írt és szakcikkei jelentek meg a Bányászati Lapokban. 1962-ben közel félévet töltött a freibergi Bányászati Akadémia külszíni bányagéptani intézetében, ahol – a szakelőadások hallgatása mellett – a külszíni bányagépészet elméleti és gyakorlati ismereteit tanulmányozhatta.

1963-ban kinevezték tanszékvezető tanárnak az esztergom-kenyérmezei Felsőfokú Technikum Bányagépészeti Tanszékének megalapítására és az akkor induló bányagépész és bányavillamossági szak hallgatóinak oktatására. Egyben az intézmény igazgatóhelyettese is lett. A tanszékének tevékenységi keretében számos iprai kutatást vezetett a budapesti Bányászati Kutató Intézet és a Nehézipari Minisztérium Bányászati Főosztálya megbízása alapján. A hallgatók részére tankönyveket, jegyzeteket írt, és megjelentek szakkönyvei a Műszaki Könyvkiadó kiadásában. Megszervezte végzett hallgatói részére a bányagépész szakmérnöki előkészítő tanfolyamokat és az Országos

Kőolajipari és Gázipari Tröszt gázipari átképző tanfolyamait, amelyeken előadásokat is tartott.

Disszertációja és szakvizsgái alapján 1973-ban nyerte el a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen a „dr. techn.” címet.

1973-tól az esztergom-kertvárosi NIM Továbbképző Központ, majd az OKTÁV műszaki főosztályvezetőjeként bányagépezeti, mérés-technikai és szabványügyi továbbképző tanfolyamokat szervezett, amelyek előadásaihoz számos jegyzetet és segédletet írt. 1992-től – nyugdíjasként – az esztergomi EUROKT Akadémia Kft. munkatársaként továbbra is szaktanfolyamokat szervezett és azokon előadásokat is tartott. Ezen a munkahelyén kialakította és auditáltatta az ISO minőségbiztosítási rendszert.

2000-től megszüntette nyugdíjas munkaviszonyát és családtörténeti, várostörténeti, könyvtártörténeti, továbbá bányászati tanulmányokat írt, illetve jelentett meg saját kiadásokban.

Párttag soha nem volt, 1967 és 1970 között elvégezte a Marxista-Leninista esti egyetem hároméves tagozatának tanulmányait.

A soproni Erdőmérnöki Kar diplomaosztó ünnepélyein a miskolci Bányamérnöki Kar dékánjától 2007-ben vette át az arany-, illetve 2017-ben a gyémántdiplomáját.

1957-től folyamatosan az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület tagja.

Házasságaiból három gyermeke született, akik négy unokával és két dédunokával örvendeztették meg.

Dr. Somos László

gyémántokleveles geológusmérnök

(1934.04.15. Szeged)

oklevél száma: 7/957.

kelte: 1957.04.23.

Tanulmányok:

- 1940-1952 Szegei Radnóti Gimnázium
Elemi és középiskolai tanulmányok
- 1952-1957 Soproni Műszaki Egyetemi Karok
Bányamérnöki Kar
geológusmérnöki diploma
- 1964 Egyetemi doktori cím
- 1988 A Földtudomány kandidátusa cím

Munkahelyek:

- 1957-1959 Komlói Mélyfúró Vállalat
- 1960-1964 Mecseki Szénbányászati Vállalat
- 1965-1972 Nehézipari Minisztérium
- 1973-1992 Magyar Állami Földtani Intézet
- 1992-1994 Magyar Bányászati Hivatal
- 1994-2007 Magyar Geológiai Szolgálat
- 2008-2014 Wildhorse Energy Ltd. Budapest
- 1967-1981 Nyersanyagkutatás Közép Amerikában
- Tagja a Magyarhoni Földtani Társulatnak és a Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületnek.
  - 1990 és 1993 között a Magyarhoni Földtani Társulat Matematikai Szakosztályának vezetőségi tagja

- 1994 és 1998 között a Magyarhoni Földtani Társulat Matematikai Szakosztályának titkára.

Fontosabb tudományos munkái:

- Makro elemek geokémiája – Mecsek Hegység
- Szénhez kötött metán Mány – Csordakút térségében.
- Nyomtatott publikációinak száma 25, melyből 3 könyv formában.

Spicze József

gyémántokleveles bányagépészmérnök

(1933.02.05. Sajókaza)

oklevél száma: 69/1957.

kelte: 1957.04.30.

1933. február 5-én született Sajókazán. Elemi iskolai tanulmányait itt, a Polgári Iskolát pedig Miskolcon végezte. Gimnáziumi tanulmányait a Mikszáth Kálmán gimnáziumban folytatta, 1952-ben érettségizett.

Következett a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem, ahol 1952-től bányagépészként tanult. Három év után irány Sopron, 1957-ben diplomaszerezés.

1962-ben megnősült, két gyermekük született. A fia műanyagipari üzemmérnök, a lánya csecsemő és gyermek szakorvos, további két szakvizsgával.

A diploma átvétele után a Borsodi Szénbányáknál helyezkedett el a Sajóvölgyi Bányaüzem Szelesaknáján villamos csoportvezető-helyettesként. 1958-ban Szuhakálló I. aknára irányították művezető-helyettesként, majd 1959. elején kinevezték művezetőnek. A műszaki állomány tagjaként újból a sajókazai aknára helyezték, majd a Sajóvölgyi Bányaüzem gépészeti csoportvezetője lett. A Sajóvölgyi és Szuhavölgyi Bányaüzem összevonása után is gépészeti csoportvezetőként dolgozott, lényegében 1990. október 16-ig, nyugdíjazásáig. Az egyesített üzemeknél a feladatok megnöttek, a termelő egységek száma növekedett: Feketevölgy I-II. akna, Kurityán lejtősakna, és Felsőnyárad II. akna. Feketevölgy I. aknán jelentős beruházás folyt. A lejtősakna és a függőleges akna a gépeivel együtt már adott volt. A földalatti gerincszállítást villamos mozdonyokra tervezték, ennek kivitelezése volt az egyik fő feladata.

A termelő egységek koncentrációja következtében 1985-től már csak 9 bánya termelt a korábbi 25 aknával szemben. A BSZ Feketevölgy I. akna termelési tervét 1 millió tonnára emelték, de az eredeti szállítási rendszert nem erre tervezték, így a teljes szállítás átalakítása vált szükségessé. A termelvény kiszállítását folyamatos szállító berendezésekre kellett átalakítani, egyúttal megoldani a gumiszalagos személyszállítást is. Nyugodt lelkiismerettel mondhatja, hogy a tervezett termelés technikai feltételeit sikerrel biztosították. A tényleges termelés sajnos nem érte el a kitűzött célt. Egyik esetben iszapbetörés, másik esetben bányatűz akadályozta meg.

Büszke arra, hogy tevékeny részese lehetett annak a gépesítési programnak, ami a BSZ-nél végbement (maróhengeres jövesztés, hidraulikus önjáró biztosító berendezések, gumiszalagos szállítás automatizálása stb.)

Munkáit vezetői elismerték, 15 különböző kitüntetésben részesítették.

Nyugdíjasként kertészkedéssel és olvasással foglalkozik.

Szűcs István

gyémántokleveles geológusmérnök

(1932.07.24. Kunmadaras)

oklevél száma: 5/1957.

kelte: 1957.04.23.

1932. július 24-én született Kunmadarason.

Gimnázium: Karcagi Református Nagykun Gimnázium

Egyetem: Miskolc-Sopron, 1952-1957

Első házasság: Szombathy Ottilia, tanár

gyermek: István (1958) geofizikus mérnök, kandidátus, egyetemi docens Pécs.

Második házasság: Kovács Magdolna, közgazdász

gyermek: Gabriella (1980) közgazdász

Munkahelyei:

1957-1971 Béta-akna (Komló)
geológus, főgeológus

1971-1975 Zobák-akna (Komló)
üzemvezetőhelyettes

1975-1994 Carbon RT. vezérigazgató

Nyugdíj: 1994.

Társadalmi megbízatásai:

- Miniszteri tanácsadó testület tag (1982-1984);
- Dél-dunántúli Kereskedelmi Kamara elnöke (1988-1994);

- Technikumi óraadó
- Újságíró: Komlói újság, szerkesztő (1995-2002)

Kitüntetés:

- „Kiváló Bányász,, (1968) Könnyűipari Kiváló dolgozó (3x)
- Munkaérdemrend arany fokozat (1984)
- Magyar Köztársasági érdemrend lovagkeresztje (2013)

Tóth József

gyémántokleveles bányaművelőmérnök

(1933.04.16. Zagyvapálfalva)

oklevél száma: 124/1957.

kelte: 1957.05.06.

1933-ban született Zagyvapálfalván. 1951-ben Pécsen szakérttségizett, majd 1952-ben beiratkozott a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karára. 1957-ben Sopronban szerezte meg bányaművelőmérnöki oklevelét.

1957-ben a Nógrádi Szénbányákhoz került Nagybátonyba üzemmérnöki beosztásba. 1958-ban a Szurdok Bányában főaknász, a bányamesteri beosztás után Szurdok, Tökés, Pólyós összevont bányáinak aknavezetője. 1964-től 1971-ig az összevont Nagybátonyi Bányában volt a biztonsági mérnöke.

1971-től 1974-ig Tiribes Bányában, 1974-től 1979-ig Kányás Bányában főmérnöke. 1979-ben a Nógrádi Szénbányák Vállalat központjába került műszaki-gazdasági tanácsadó munkakörbe. Nyugállományba vonulásáig (1989) termelési osztályvezető volt. Munkásságának fontos része a szurdoki lejtősakna iszaptömedékelés utáni továbbmélyítése, a kőzet csavarozási kísérletek végzése, a Tiribes Bányában gázkitöréssel kapcsolatos előrejelző kísérletek, mérések vezetése, Kányás Bányában vágathajtás gépesítése, a 2MK-E biztosítású önjáró frontfejtés bevezetése, a rétegvíz lecsapolás technológiai rendszerének kidolgozása, valamint a löttbeton kísérletek Szorospatakon.

1976-ban munkavédelmi szakmérnöki diplomát szerzett, majd igazságügyi munkavédelmi szakértői tevékenységet folytatott egészen nyugalomba vonulásáig.

1961-ben bányamentő tanfolyamot végzett, ezt követően, beosztástól függetlenül 28 éven keresztül aktív bányamentő volt.

Szakmai tevékenységének elismeréseként megkapta a Bányász Szolgálati Érdemérem bronz, ezüst, arany fokozatát. Hat alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetésben részesült. Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetést kapott. Elnyerte a Kiváló Ifjú Mérnök oklevelet. Szakszervezeti munkáért ezüst fokozatú kitüntetésben részesült.

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületnek 1953-tól tagja. 1977-től 12 évig a Bányászati Lapok szerkesztőbizottsági tagja, munkáját két alkalommal Sóltz Vilmos-émlékéremmel ismerték el.

Varró Jenő

gyémántokleveles bányaművelőmérnök

(1934.07.06. Petrilla)

oklevél száma: 110/1957.

kelte: 1957.05.04.

Tanulmányai:

1940-1948 Elemi, polgári – Dorog (2év), illetve Oroszlány

1948-1952 Gimnázium – érettségi – Tatabánya

1952-1957 Műszaki Egyetemi Karok (Sopron)

Bányamérnöki Kar

Bányaművelő mérnöki szak – diploma (110/1957)

1966 Gazdaságmérnöki szak – végbizonyítvány

A diploma megszerzését követően nyugdíjazásáig az Oroszlányi Szénbányáknál dolgozott az alábbi beosztásokban:

- *Külfejtés (1957)*
beosztott mérnök
- *XX-as Bányauzem (1957)*
üzemmérnök
- *XX-as Bányauzem (1962)*
főmérnök, felelős műszaki vezető.

Kiemelhető javaslatok, újítások: az elővájáson bevezetett 4x4-es munkarend, a frontfejtések területén az úgynevezett régi vágatok egy részének felhasználása az új ejtések előkészítésénél, az úgynevezett lépcsős fejtések követési távolságának kikísérletezése és megvalósítása;

- *Igazgatóság*
műszaki ellenőr
- *Igazgatóság (1967)*
területi főmérnök
Átkerült a Műszaki Osztályra, ahol a termelő területi referensi megbízást kapta (XXI-es bányüzem, XXIII-as bányüzem, Pusztavámi aknák). Ebben az időben került kiválasztásra, beüzemelésre a medencében jól használható önjáró berendezés, a magyar pajzs és az MK típus.
- *XXII-es Bányüzem (1972)*
főmérnök (felelős műszaki vezető)
Itt valósult meg a komplexen gépesített mintafront, amely megalapozta a tervezett márkushegyi számokat. Itt vált gyakorlattá a gépesített vágatkereszteződés használata. A kereszteződési pajzsokat a szénmedence számos gépesített fejtésénél alkalmazták;
- *Igazgatóság (1974)*
osztályvezető (műszaki fejlesztés), emellett a műszaki igazgató helyettes ügyrendi helyettese 1989.09.15-ig;
- *Igazgatóság (1975)*
műszaki főmérnök
Irányítása alá tartozott a termelő öt bányüzem, kettő külüzem (szállító. KGÜ) és a vállalati osztályok közül nyolc. A műszaki fejlesztés keretében alkalmazott gépesített vágatkereszteződésért a vállalat az 1979-es BNV-n vásári nagydíjat kapott;
- *Igazgatóság (1980)*
termelési és értékesítési főmérnök
A vállalati átszervezések következtében a termelési tevékenység és az ezzel közvetlenül kapcsolatban álló egységek maradtak a hatáskörben;
- *Márkushegyi Bányüzem (1989)*
bányászati igazgató

Ismét egy termelő egység, munkássága utolsó állomása;

Kitüntetései:

- Bányászat Kiváló Dolgozója – 1970;
- Kiváló Dolgozó – 1975, 1977, 1988;
- Kiváló Újító – ezüst 1971, arany 1978 illetve 1981;
- Munka érdemrend – ezüst fokozata 1978;
- Kiváló Feltaláló – arany 1985.

**GYÉMÁNTOKLEVÉL JUBILEUMI
DIPLOMÁBAN RÉSZESÜL**

Beke Imre

aranyokleveles bányaművelőmérnök

(1939.02.04. Budapest)

oklevél száma: 181/1962

kelte: 1962.06.19.

1939. február 4-én született Budapesten. Érettségi után felvették a Miskolci (Nehézipari Műszaki) Egyetem Bányamérnöki Karára, ahol 1962-ben bányaművelőmérnöki diplomát szerzett. Nyári szünetekben mélyműveléses bányában dolgozott Herenden és Lyukóbányán.

Az oklevél megszerzése után az ország legnagyobb széntermelő üzemében, a Mátraaljai Szénbányák Ecsédi külfejtésén kapott beosztást, ahol a bezárásra ítélt mélyműveléses Szücsi x. akna műszaki vezetése mellett a külfejtés víztelenítése és a kotrási tevékenység irányítása lett a feladata. 1964-ben már részt vett a Visontai külfejtés terveinek kidolgozásában és az Ecsédi külfejtés 1965. évi műszaki üzemi tervét már irányítása alatt dolgozták ki.

1965. március 21-én áthelyezték a Nehézipari Minisztériumba. Itt először a földtani kutatás felügyeletével, elvi irányításával bízták meg, majd 1966-ban a szénbányászat szerkezet-átalakítási programja kidolgozásában mint külfejtéses szakértő vett részt. 1968-tól a minisztérium Távlati Tervezési és Beruházási Főosztályán a bauxit- és a szénbányászati beruházások döntéselőkészítése, a tervek koordinálása, a kivitelezés műszaki és pénzügyi ellenőrzése volt a feladata. Ekkor írta főnöke, Dr. Tóth Miklós a Bányagazdaságtan című tankönyvét, ebbe külön fejezetként írta meg a "Külfejtések műszaki gazdaságtan"-át. Beiratkozott a Budapesti Közgazdaság-tudományi Egyetemre, ahol 1970-ben védte meg a mérnök-közgazdász diplomáját.

A bányászati koncepciótervek kidolgozása és a tárcaközi egyeztetések során a víz, az ivóvízminőségben kiemelhető bányavíz szerepe egyre nagyobb jelentőségű lett, ezért a bauxitbányák, az Aluterv, a Bauxitkutató Vállalat és az OMFB támogatásával megszervezte és megvalósították az aktív

vízvédelmet, amellyel a nyirádi fűrt aknákból kiemelt ivóvizet a Balatonparton Keszthelytől Balatonőszödig, illetve Révfülöpig, valamint Kaposvár és Ajka, a Rákhegy II. vízaknából pedig Székesfehérvár teljes ivó- és ipari vízellátását oldották meg. Tizenöt éves minisztériumi pályafutása alatt alkalma volt tanulmányozni Svédországban a kirunai vasércbányákat, Lengyelországban a rézérc-, a feketeszénbányászatot, Ausztriában a vasércbányászatot és a kőolaj-kitermelést, Donyeckben a széntermelést. A szénbányászat vezetői a korszerűsítés érdekében 1978-ban megbízták a hidraulikus kőzetfűrés és kőzetcsavározás hazai bevezetésével, amit egy francia cég (SECOMA) szakértői segítségével szervezett meg sikerrel. Ezt a franciák 1980-ban ACTIM éremmel jutalmazták. Ezt követően, az iparirányítás átszervezése miatt áthelyeztek a Központi Bányászati Fejlesztési Intézetbe. Itt egy 20 fős gazdasági munkaközösséget (MINING) irányított, és 5 év alatt 20 széntermelő projektet dolgoztak ki. 1986-ban felkérték az ALUTERV-FKI Bányatervezési Iroda vezetésére. Itt az irányítása alatt projektek és feltárási tervek készítésével, de kiviteli tervezéssel is foglalkoztak.

1992. december 1-én pályázat útján került át a MOL Rt. Stratégiai Tervezési Főosztályára stratégiai elemzőnek. 1994. május 1-től a MOL Rt. Központ Ellenőrzési Főosztályán lett főrevizor, 2001. február 4-ig, nyugdíjba vonulásáig.

Közben 1993. március 3-án a Visontai lignitkülfejtés és a hőerőmű összevonásakor beválasztották a Mátrai Erőmű Rt. Igazgatóságába, ennek 1994. december 8-ig volt a tagja.

1962 óta tagja az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületnek ahol 15 éven keresztül volt a Bányászati Szakosztály titkára. Szolgálataiért megkapta a Z. Zorkóczy Samu, a Soltz Vilmos és az Agricola érmeiket. Tagja a Magyar Energetikai Társaságának. 2000-ben kérte felvételét a Magyar Mérnöki Kamarába, ahol a vezető tervezői jogosítványát be is jegyezték. Húsz éve tagja a KDNP-nek, itt volt az Energiapolitikai Bizottság vezetője is. Jelenleg csak az Energiapolitika 2000 Társulatnak a tagja. 2016-ben a lelkiismeretes bányászati tevékenységéért kapta meg a Szent Borbála érmet és 2017-ben a Bányászati Lapok nívódíját. Felesége zenetanárnő, lánya, Borbála vízépítő mérnök.

Belényesi Lajos

aranyokleveles bányagépészmérnök

(1937. 12. 26., Papolc)

oklevél száma: 269/1962.

kelte: 1962.06.23.

Egyetemi tanulmányait 1962-ben fejezte be a Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karának Bányagépészmérnöki szakán.

A végzés után júliusban jelentkezett munkára Komlón, ahol felvételt nyert a Komlói Szénbányászati Tröszt (későbbiekben Mecseki Szénbányák Vállalat) Kossuth bányauzem Gépészetéhez, gyakorló mérnöki beosztásban.

1965. január 1-től a bányauzem Gépészeti Javítóműhelyének munkáját irányította főművezetőként, és egyben az üzem gépészeti vezetőjének helyetteseként.

1973 elején neveztek ki a Kossuth bányauzem közel négyszáz fős gépészetének vezetőjévé, főmérnökhelyettesi beosztásban. Ezt a szerteágazó, sokoldalú feladatot az üzem szénvagyonának elfogyása, önállóságának megszűnte és Zobák bányauzemmé való összevonása miatt, 1985. január 1-ig látta el. A továbbiakban az összevont gépészetek gépészeti vezető helyetteseként dolgozott 1991. év közepéig.

1991 szeptemberében áthelyezték a Mecseki Szénbányák Vagyonhasznosító Központjához, ahol gépészeti vezetőként irányította a megszüntetésre kerülő Mecseki Szénbányák Vállalat feladásra került bányauzemeiben a még szükséges gépészeti munkákat (szállító- és légaknák üzemeltetése, bánya-víztelenítés, gázlecsapolás), aknatömedékelések gépészeti előkészítése (Kossuth, István és Széchenyi aknákon).

Ezen munkálatok befejeztével, 1993 szeptemberében kordedvezményes nyugdíjba helyezték.

Deklava Szilveszter

aranyokleveles bányaművelőmérnök

(1936. 03. 27. Tatabánya)

oklevél száma: 183/1962.

kelte: 1962.06.19.

1962-ben végzett a Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán, mint bányaművelőmérnök.

Szakmai tevékenységét a Tatabányai Szénbányászati Tröszt XV-ös bányüzemében kezdte el beosztott bányamérnöki megbízással. Ezen munkája során bányaszellőztetési megbízotti, biztonsági megbízotti és biztosítási mérnöki feladatokat látott el. Részt vett a bányüzem éves műszaki szakmai tervek elkészítésében.

1967. január 1-től a Tatabányai Szénbányászati Tröszt Somlyó bányüzem vezetőjévé nevezték ki. A kimerülő szénvagyon miatt 1971-ben kezdték el a Somlyó II. bánya mélyépítési munkálatait.

1972. június 1-i hatállyal a Tatabányai Szénbányák irányítása alá tartozó XV/b. bányüzem helyettes vezetőjévé nevezték ki.

A vállalatnál 1974-ben történt bányüzem összevonások kapcsán továbbra is, a XV/b. üzemben tevékenykedett felelős műszaki vezetőhelyettes munkakörben.

1978. május 1-től a vállalat központjában a biztonsági főmérnök irányítása alatt, szellőztetési főmérnök munkakörben dolgozott.

1980. január 1-vel az induló nagygyeházi bányüzemhez került termelési főmérnöki beosztásba.

1982. április 1-től az 1992. november 1-i nyugállományba vonulásáig a többszörösen átalakított vállalati szervezet Termelési Osztályán dolgozott, területi főmérnöki munkakörben. Nyugdíjasként még részt vett az 1994-ben 100 éves múltjára visszatekintő „Tatabányai

Szénbányászat Története” című kiadvány, valamint „A Magyar Bányászat Évezredes Története” című könyv II. kötet IX. fejezetének elkészítésében.

Munkája során 1 alkalommal Kiváló Ifjú Mérnök és 6 alkalommal Kiváló Dolgozó elismerésben részesült.

Az OMBKE Bányászati Szakosztályának 1962 óta tagja és 2 alkalommal kapta meg a Soltz Vilmos emlékérmét.

Dr. Eisner Béla

aranyokleveles bányagépészmérnök

(1938. 09. 24. Budapest)

oklevél száma: 276/1962.

kelte: 1962.06.22.

1938. szeptember 24-én született Budapesten.

1953-ban kezdte meg tanulmányait az Esztergomi „Hell József Károly” Bányagépészeti Technikumban, ahol 1957-ben kitűnő eredménnyel bányagépész technikus oklevelet kapott.

1962-ben a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán bányagépészmérnöki oklevelet szerzett. Második, villamosmérnöki diplomáját már munka mellett 1968-ban a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán erősáramú automatika szakon szerezte.

Első munkahelyén, a Komlói Szénbányászati Tröszt Zobák Bányáüzemében művezetőként, majd főművezető, tervezőmérnök beosztásokban dolgozott 1971-ig. Nevéhez kötődik a dízelmozdony kerekek kopógyűrűinek zslugorkötéssel történő javításának kifejlesztése, a javító-hegesztőműhely légelszívó-rendszerének tervezése, megvalósítása és a bányáüzem tűzvédelmi rendszerének részét képező hidraulikus pernyeleadó rendszer tervezése, kialakítása, üzemeltetése. Részt vett az István aknai gépesített frontfejtési kísérletekben.

1971-ben meghívták a Mecseki Ércbányászati Vállalathoz, ahol az 1995-ben történt nyugdíjazásáig főleg műszaki fejlesztésekkel foglalkozott.

Részt vett a mélybányászattal kapcsolatos fejlesztésekben is. Tervezői, fejlesztői munkája a bányalevegő hűtésére, a klimatizálásra specializálódott. A Mecseki Ércbányák első központi hűtőtelepének megépítésében vezetőtervezői feladatot kapott. Sajnálatos tény, hogy a hűtőtelep megépítése 95% -os készütségi állapotban a bányabezárás miatt félbeszakadt.

A klimatizálási ismereteire alapozva 1988-ban írta és védte meg a mélybányák klimatizálásának Mecseki Ércbányák körülményeire történő alkalmazásáról szóló doktori dolgozatát a Nehézipari Műszaki Egyetem Bányagéptan Tanszékén.

A kilencvenes évek elejétől, egyéni vállalkozóként mint tervező-fejlesztő, ipari automatikák tervezésével foglalkozott. Ezen időszakának egyik jelentős munkája volt a Mecseki Ércbányák egyik fővízmentesítő telepének automatizálása, mely a bánya bezárásáig üzemelt.

A 2010-es években tervező-fejlesztői tevékenységét főállású nagypapaságra váltotta, két lánya, öt unokája van.

A Bányagépészet a Műszaki Fejlődésért Alapítvány alapító tagja.

**Dr. Dr. h. c. Heinemann
Zoltán**

aranyokleveles olajmérnök

(1939. 08. 28. Váralja)

oklevél száma: 25/1962.

kelte: 1962.06.23.

1939-ben született Váralján (Tolna megye) kereskedő családban. 1957-ben érettségizett a pécsi Bányaiipari Technikumban.

Első munkahelye a komlói Aknamélyítő Vállalatnál volt, földalatti csillésként.

1962-ben a Nehézipari Műszaki Egyetemen szerzett kitüntetési olajmérnöki oklevelet.

1962 és 1970 között az Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt reservoir mérnöke volt. Itt elsőként alkalmazott számítógépet telepek, többek között Hajdúszoboszló és Algyő, leművelésének tervezésére. 1967-ben alkotta meg az első reservoir szimulátorát.

1964-65-ben szerzett újabb olajmérnöki diplomát Párizsban.

1967-ben doktori címet szerzett a Nehézipari Műszaki Egyetemen, majd 1973-ban szerzett kandidátusa fokozatot.

1971-76 között — egy évi megszakítással — a nehézipari miniszter műszaki titkárságán dolgozott.

1973-74-ben az újvidéki Naftagas vállalatnál volt tanácsadó.

1966-72 között az OMBKE Olajbányászati Szakosztály titkára, majd 1976-ban az egyesület főtitkárhelyettese volt.

1977-ben egy osztrák-magyar kormánymegegyezés alapján, a leobeni Montanuniversität Reservoir Mérnöki Tanszék vezető egyetemi tanárává nevezték ki, ahol 1988-2004 között a Petroleum Engineering Intézet igazgatói feladatát is ellátta. 1988-ban az olajmérnöki oktatás

nyelve angolra, struktúrája az angolszász területen szokásos bachelor + master rendszerre változott. Az új képzési rendszer színvonala és tudományos kutatási eredményessége alapján világszerte elismerést váltott ki. A Colorado School of Mines-al a diplomák kölcsönös elismerésére és hallgatók cseréjére, a Stanford University-vel a biannuális “International Forum in Reservoir Simulation” közös megtartására kötöttek együttműködési szerződést. A „Forum”-ot 1988 és 2008 között öt országban kilencszer rendezték meg.

1997-ben a Miskolci Egyetem diszdoktori címet adományozott részére.

2003-ban a Society of Petroleum Engineers (SPE) “Distinguish Lecturer”- jeként 12 országban tartott előadásokat.

2004-óta az Orosz Szövetségi Tudományos Akadémia tagja. 2007-ben az SPE műszaki/tudományos teljesítménye alapján, John Franklin Carll kitüntetést kapott. A kitüntetést 1957-óta évente egyszer adományozzák oda. 2008-tól az SPE tiszteleti tagja.

Szakmai/tudományos tevékenysége a teljes reservoir mérnöki területet lefedte.

1966-tól kezdődően ötödik generációs ipari/kereskedelmi szimulátort fejlesztett ki, melyeket számos országban, többek között Magyarországon is, SURE és PRS kereskedelmi nevek alatt széles körben alkalmazzák.

1986-ban megalapította a Heinemann Oil Technology (HOT) céget, amely nagyszámú óriás olajmező leművelését (OOIP>1 B stb.) tervezte meg. A HOT-ot 2001-ben houstoni DGC-Veritas vette meg.

2005-ben professzor emeritusz címet kapott, azóta a Montanuniversität és Gábor fia által vezetett Heinemann Oil Leoben (HOL) cég keretében folytatja nemzetközi szakmai tevékenységét.

Felesége Szikszai Katalin kohómérnök, két fiuk és nyolc unokájuk született.

**Prof. Em. Dr. h. c. mult. Dr.
Kovács Ferenc**

aranyokleveles bányaművelőmérnök

(1938. 12. 14. Győr)

oklevél száma: 195/1962.

kelte: 1962.06.23.

Győrben született, 1938. december 14-én.

Középiskolai tanulmányait a Pannonhalmi Bencés Gimnáziumban végezte, ahol 1957. évben sikeres érettségi vizsgát tett, majd felvételt nyert a Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karára. 1962-ben a bányaművelő szak bányamérő ágazatán jeles minősítéssel bányamérnöki, 1968. évben kitüntetéses külfejtési szakmérnöki oklevelet szerzett.

1962-től a Bányászati és Geotechnikai Tanszék oktatója, 1977-től egyetemi tanár, 1984-től 2004-ig a Tanszék vezetője, 1974-1977-ben dékánhelyettes, 1977-1978-ban dékán, 1978-1986-ig rektorhelyettes, majd nyolc évig az egyetem rektora. 1994-2001-ig ismét a Bányamérnöki (Műszaki Földtudományi) Kar dékánja, 1984-2006-ig az MTA Geotechnikai Kutatócsoport vezetője. 1987. évtől a Magyar Tudományos Akadémia levelező, majd 1993. évtől rendes tagja.

Egyetemi vezetőként kezdeményező és kimagasló szerepe volt a Miskolci Egyetem oktatási-kutatási profiljának bővítésében, az Állami és Jogtudományi, a Gazdaságtudományi és Bölcsészettudományi Kar létrehozásában és fejlesztésében.

Vezető oktatóként a bányatelepítés, bányászati technológiák és bányabiztonság témakörben tartott előadásokat, szerepe volt a tudományos utánpótlás nevelésében, a nyersanyagtermelő és feldolgozó rendszerek analitikai vizsgálatával foglalkozó tudományos iskola alapításában, továbbvitelében.

Tudományos tevékenysége elsősorban a bányatelepítés, bányaművelés és a bányabiztonság területére esett. Jelentős eredményeket ért el a környezetkímélő nyersanyagtermelő rendszerek, a mentesítő bányászati eljárások kifejlesztésében. Tudományos kutatási eredményeiről közel 400 dolgozatot publikált, köztük több, mint 100-at idegen nyelven. Irányítóként, illetőleg közreműködőként 370 kutatási jelentés, nagyobb szakvélemény kidolgozásában vett részt.

A nemzetközi szakmai-, tudományos kapcsolatok területén is aktívan dolgozott. A bányászati világkongresszusok (WMCI) szervezőbizottságának, a nemzetközi bányavíz szövetség (IMWA), a bányász professzorok szövetségének (SMP) tagja, 1994-1995-ig elnöke volt. Rektorsága idején a társegyetemekkel széleskörű együttműködés alakult ki, munkáját kitüntetésekkel ismerték el.

Leobeni Montanuniversität Díszpolgára, a Harkovi, Azovi (Mariupoli), a Kassai, a Torontói Ryerson és a Nagaukai (Japán) Műszaki Egyetem, a Petrozsényi Bányászati és a Moszkvai Állami Bányászati Egyetem tiszteletbeli doktora. (Dr.h.c.)

A Miskolci Egyetem, a hazai bányászati- műszaki tudományos életben munkássága elismeréseként számos díjat kapott: Akadémiai Díj, Kiváló Bányász, Alkotói Díj, Állami Díj, Eötvös Loránd Díj, Zielinszky Szilárd Díj, Munka Érdemrend bronz és arany fokozat, Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztje (1994, 2009.). A Miskolci Egyetem tiszteletbeli doktora (Dr.h.c.), a Miskolci Egyetem és Miskolc Város Díszpolgára.

K. Szabó Sándor

aranyokleveles olajmérnök

(1937. 06. 23. Karcag)

oklevél száma: 30/1962.

kelte: 1962.06.23.

1937. június 23-án Karcagon született. Elemi iskoláit és gimnáziumi tanulmányait is Karcagon végezte, majd érettségi után elvégezte Szentendrén a katonatiszti főiskolát. 1957-ben beiratkozott a Miskolci (Nehézipari Műszaki) Egyetem Bányamérnöki Karára, ahol 1962-ben olajmérnöki diplomát szerzett, azóta az olajiparban itthon és külföldön fűromérnöként dolgozott. 1962-67 között a Dunántúli Kőolajfűrészi Üzem területén dolgozott terepen a mélyfűró berendezések mellet, kezdetben mint gyakornok, később mint a fűrés műszaki irányítója. 1967-ben áthelyezték a Nagyalföldi Kőolajfűrészi Üzembe, ahol öt évig helyettes, majd felelős műszaki vezető volt, többek között legnagyobb hazai, az Algyői mező kutatásánál, feltárásánál 1986-ig.

Munka mellett állandóan képezte magát 1964-75 között Miskolcon, majd 1985-től öt alkalommal angol nyelven az Egyesült Államok egyetemein.

1986-ban nevezték ki a Kőolajkutató Vállalat fejlesztési vezérigazgató helyettesévé Szolnokon. 1987-1995 között lett a vállalat műszaki vezérigazgató helyettese, ebben az időszakban volt a privatizáció, az olajipar átszervezése és 1991-ben az Öböl-háborút követően az Alföldi Kitörésvédelmi csapat munkáját irányította Kuvaitban. Közben megtörtént a MOL Rt. megalakulása és 1995-97 között a vállalat szíriai kirendeltségének vezetője volt, amikor nyugdíjazták. Nyugdíjasként dolgozott tovább 1998-tól Ománban, majd 2000-ben hazatért. Ekkor a MOL Rt. támogatásával megalakítottak egy kitörésvédelmi kft.-t, amelyben ügyvezető igazgatótárs volt. 2005-ig a MOL Rt. beszállítóit, illetve kivitelezőit ellenőrizték kitörésvédelmi, illetve biztonságtechnikai szempontból.

2006-tól 2014-ig a TXM kft. technikai és biztonságtechnikai tanácsadója volt.

Nemes Károly

aranyokleveles bányagépészmérnök

(1939. 02. 27. Poroszló)

oklevél száma: 280/1962.

kelte: 1962.06.23.

1939. február 27-én született Poroszlón. 1957-ben Tiszafüreden érettségizett a Kossuth Lajos Gimnáziumban. Érettségi után felvették a Miskolci (Nehézipari Műszaki) Egyetem Bányamérnöki Karára, ahol 1962-ben bányagépészmérnöki diplomát szerzett. A két utolsó tanulmányi évben a Bányászati Aknamélyítő Trösztől társadalmi ösztöndíjat kapott, ezért végzés után a Tröszt Nógrádi Körzetében kapott beosztást és Visontán a lignitkülfejtés elővíztelenítésének aknáit mélyítették. Még ez év október 1-én áthelyezték Pécsre az Aknamélyítő Tröszt Mecseki Körzetéhez, ahol a gépműhelyben először mint gyakornok, fél év után már mint művezető dolgozott. 1964 júniusától Komlón a Zobáki Szénbánya 680 m mély diagonális légakna mélyítésének gépészeti üzemvezetői teendőinek ellátásával bízták meg.

A 60-as évek második felében áthelyezték Pécsre, ahol a Mecseki Ércbánya Vállalat aknáinak mélyítéséhez szükséges gépek, szerelvények, szállító- és szellőztető gépek gyártása folyt a központi gépműhelyben, ahol mint a Körzet gépészeti vezetőjének helyettese irányította a gyártást és az aknában, a vágatokban a fejtések közelében a beszerelést. Az uránbányák mélysége 1000 -1100 m volt, az aknák átmérője 5,5-7,5 m.

A Mecseki Szénbányák István III. akna mélysége – amelynek mélyítésénél a gépészeti munkákat irányította - csak 933m, az átmérője már 8 m volt.

1979-ben az aknaszállító berendezések műszaki felügyeletének betöltéséhez szükséges vizsgákat letette és megbízták a felelős műszaki teendők ellátásával. 1989-ben pedig kinevezték az Aknamélyítő Vállalt Mecseki Körzete gépészeti vezetőjének.

Az Aknamélyítő Vállalt 1991-ben jogutód nélkül szűnt meg. Még ebben az évben megkezdődtek a bányabezárások, és megalakult a Bavtransz Kft., amelynek alapító tagja volt. Itt a bezárásra ítélt aknák szerelvényeinek, gépeinek kiszerelese, hasznosítása és az aknák tömedékelése, illetve ennek irányítása volt a feladata. Több mint 1200 földalatti műszak teljesítése után 1995. január 1-től korekedvezményes nyugdíjba helyezték.

Somoskői László

aranyokleveles bányaművelőmérnök

(1938. 12. 15. Somoskő)

oklevél száma: 224/1962.

kelte: 1962.06.19.

1938. december 15.-én született a Nógrád megyei Somoskőn. Gyöngyösön érettségizett 1957-ben és ugyanabban az évben felvételt nyert a Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karára, ahol 1962-ben bányaművelőmérnöki oklevelet szerzett.

A Borsodi Szénbányák Miskolci Bányüzemében helyezkedett el, ahol mélyműveléses szénkitermelés folyt. A szénbányászatban eltöltött 40 év alatt változatos munkát végzett, területileg azonban mindvégig a Miskolchoz közeli, széntermeléssel foglalkozó bányáknál maradt.

Az Anna- Erenyőbányánál kezdett beosztott mérnökként dolgozni, ahol ebben az időszakban került sor a fabiztosítású kamra- és a frontfejtések acéltámas, páncélkaparós és gyalus jövesztésű technológiák váltására.

Az egyetemen a bányaművelés mellett, kiemelt óraszámban hallgatott bányamérést, ezért 1969-ben megbízták a Miskolci bányüzem bányamérési tevékenységének irányításával. Fő feladata az 1963-ban elfogadott új bányatörvény által előírt telekkönyvi és bányaműveléssel kapcsolatos feladatok elvégzése volt.

A szénigények csökkenése miatt, a Miskolci bányüzem hét aknájából csak Lyukóbánya maradt meg, ezért 1970-től ott folytatta bányamérési tevékenységét. Ez a bánya – az ország egyik legnagyobb mélyművelésű bányája volt – lakott területek aláfejtésére is kényszerült. Itt feladata volt a kiemelt elővájási tevékenység irányítása, lyukasztó mérések tervezése, irányítása és végzése, valamint az aláfejtési tervek

készítése és engedélyeztetése. A bekövetkezett bányakárok elhárításában és a tájrendezési tervek kivitelezésében is tevékenykedett.

Műszaki főmérnök helyettesi beosztásban – az 1991-ben végrehajtott átszervezés után 1993-ig, a Borsodi Szénbányák felszámolásáig – ismét bányaművelési feladatokat látott el.

Az erőmű-bánya integrációjában létrejött Borsodi Energetikai Kft. megalakulásában műszaki osztályvezetőként munkálkodott.

A bányamérésben szerzett gyakorlatát felhasználva 1985-1993 között a miskolci Bányaiipari Technikumban föld- és bányamérést oktatott.

A Borsodi Energetikai Kft. 1996-os privatizációjakor ment nyugdíjba, de 2002-ig tanácsadóként tovább dolgozott.

Munkájáért számos kitüntetést – 1988-ban Kiváló Munkáért, 1992-ben Kiváló Bányász miniszteri oklevelet – kapott.

Az OMBKE lyukóbányai csoportjának szervezésében aktívan részt vett. 40 éves tagságának elismeréseként a Soltz Vilmos emlékérmét 2006-ban vehette át.

A bányászatban eltöltött 40 éve egyben a Miskolc környéki szénbányák 1962 utáni történetét teljes mértékig felöleli.

Dr. Szalóki István

aranyokleveles bányageológusmérnök

(1938. 01. 16. Törökszentmiklós)

oklevél száma: 264/1962.

kelte: 1962.06.20.

1956-ban Jászberényben érettségizett. A Budapesti Műszaki Egyetem Építészmérnöki Karára „túljelentkezés” indoklással nem vették fel. Terepi segédmunkás lett az ELGI szeizmikus csoportjánál. 1957-ben az NME Bányamérnöki Kar geofizikusmérnöki szakára nyert felvételt. 1962-ben bányageológusmérnöki diplomát szerzett. Pályafutása során több szakmai/vezetői továbbképzésen vett részt. 1984-ben műszaki doktori címet szerzett. (NME)

1962-ben –az alföldi szénhidrogén-bányászat nagy fellendülésének korszakában- a Nagyalföldi Kőolaj- és Földgáztermelő Vállalatnál (KV, majd NKFV) állt Szolnokon munkába. 1964-ben 6 hónapos földgázipari tanulmányúton (művelés-tervezés, földalatti gáztárolás) vett részt a Szovjetunióban. 1966-71 között az OKGT Alföldi Kőolajfűrészi üzemnél a Kutatásgeológiai Osztály nagy kihívással, felelősséggel járó vezetője volt.

1971-ben az NKFV Földtani Főosztálya megszervezését és vezetését vállalta el. A főosztály fő feladata a kutak létesítésének lebonyolítása és a telepek művelési tervének alapját biztosító rezervoargeológiai modellek biztosítása volt. Behatóan foglalkozott a kutatás-feltárás gazdasági-, és ásványvagyon-gazdálkodás különböző kérdéseivel, a hatékonyság javítása lehetőségeivel, egyes szabályozókritikai elemzésével. A fúróberendezések számát túlzottnak, egyes szakterületek, szervezeti egységek között a rivalizálást hátrányosnak tekintette.

Rámutatott az azonos tevékenységet ellátó cégek versenyeztetése, továbbá a kutatás- és kitermelés irányítása integrálásának szükségességére.

1968-'90 között a magyar-jugoszláv és a magyar-román határmentén a kutatást, majd a közös érdekeltségű telepek kitermelését irányító szakértő bizottságok tagja volt.

1988-tól az NKFV bányászati főmérnöke, majd 1990-től a vezérigazgatója volt. (A MOL Rt. létrejöttét megelőző két évben gazdasági szempontból az NKFV volt az ország legeredményesebb cége). 1989-től részt vett a hazai olajipar átszervezése előkészítésében, majd a MOL létrehozásában. A jogilag kétszintű szervezeti formát preferálta. 1991-'95 között a MOL Rt. Igazgatóságának tagja, vezérigazgató-helyettesként a kutatás-termelési divízió vezetője volt. A MOL létrejötte után többnyire sikerült megvalósítani azokat az elgondolásokat, melyekre a '70-es, '80-as években nem volt mód. Az 1994-es kormányváltást követően –a többi igazgatósági taggal együtt– az igazgatóságából, majd a MOL Rt.-től is eltávolították.

Mint iparvállalati vezető a közvetlen tudományos munka elősegítése mellett az eredmények alkalmazását tartotta feladatának. A neve öt olajipari szabadalom feltalálói között szerepelt. Önállóan, vagy társszerzőkkel számos szakmai cikket írt, előadást tartott. 1985-ben az MTA Debreceni Akadémiai Bizottsága pályázatán kiemelt első díjat nyert.

1991-'93 között a Miskolci Egyetem (ME) Bányamérnöki Kar Tanácsa, majd 1993-'96 között a ME Egyetemi Tanácsa külső meghívott tagja volt. 1992-ben prof. Vitális István mellszobrával gazdagította a ME professzor pantheonját. A '60-as évektől jelenleg is tagja a Magyar Geofizikusok Egyesületének, a Magyarhoni Földtani Társulatnak és az OMBKE Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szakosztályának.

1996-ban a Munkaügyi Hivatal –mint munkanélkülit-előnyugdíjazta. A MOL Rt. többszöri kezdeményezése után 1997-2002 között kőolajipari tanácsadóként (bt.) működött. 2005-'09. között hasonló feladatot látott el a texasi (Dallas-Fort Worth) G.A.S. International cégnél.

Az utóbbi évtizedekben különböző felügyelőbizottságok kuratórium vezetője/tagja volt.

Számos munkahelyi/szakmai civil szervezeti elismerés mellett az olajiparban végzett munkájáért Állami Díjat (Magyar Arany Érdemkereszt) kapott.

Tar Mihály

aranyokleveles bányagépészmérnök

(1937. 12. 15. Kunhegyes)

oklevél száma: 274/1962.

kelte: 1962.06.22.

1937. december 15-én született Kunhegyesen. A karcagi Gábor Áron Gimnáziumban érettségizett 1956-ban. Ezután felvételt nyert a Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki kar Bányagépész szakára, ahol 1962-ben szerzett oklevelet.

Családi állapota özvegy, három fiú gyermek édesapja, hét unokája és négy dédunokája van.

1962-1971 között a Mecseki Ércbányászati Vállalat I. sz. Bányaüzeménél gépészeti vezetőként dolgozott.

1971-1990-ig a Mecseki Ércbányászati Vállalat IV. sz., Bányaüzeménél volt gépészeti vezető, ahol az ország legmélyebb aknáiban üzemeltek, melyekben többköteles aknaszállító gép végzete a szállítást.

1990-1996-ig az összevont bányaüzemek gépészeti vezetője volt.

1980-as évek végétől a Mecseki Ércbányászati Vállalat műszaki főtanácsosa címet nyerte el

1997-2000 között a bányaüzemek bezárásánál dolgozott.

Kitüntetései:

A Mecseki Ércbányászati Vállalat többszörös kiváló dolgozója.

Állami kitüntetései: Bányászat Kiváló dolgozója és Kiváló bányász Miniszteri kitüntetésben részesült.

A 2010-es évek második felétől a mérnökkamara örökös tagjává választották.

1997-től napjainkig egyéni vállalkozó, tervezés, szakértés, művezetés, tanácsadás témakörben.

Tósér D. Balázs

aranyokleveles bányaművelőmérnök

(1938. 10. 12. Jászárokszállás)

oklevél száma: 172/1962.

kelte: 1962.06.19.

Tósér Balázs 1938. október 12-én született Jászárokszálláson. Középiskolai tanulmányait a Jászapáti Mészáros Lőrinc Gimnáziumban végezte. Érettségi után felvételt nyert a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemre, ahol 1962-ben bányaművelő mérnöki oklevelet szerzett.

Első munkahelye a Borsodi Szénbányászati Tröszt Bükkaljai Bányaüzemének Mérnöksége volt, majd rövid ideig a Sajószentpéter III. aknánál üzemmérnökként dolgozott.

Saját kezdeményezésére 1963 májusában a Külszíni Szénbányászati Vállalat akkoriban induló visontai beruházására helyezték. Az itt működő Kutató Csoportnál eleinte a bükkábrányi lignitmező hidrogeológiai kutató fúrásainak műszaki ellenőre volt. A KÜSZÉV még ebben az évben egyesült a Mátravidéki Szénbányászati Tröszttel.

Későbbiek során mint a Kutató Csoport vezetője, feladata volt a BÁTI és a BKI kutatási tervei alapján a visontai térségben alkalmazott vágatos és mélykutas víztelenítési módszerek hatékonysági és gazdasági vizsgálatához szükséges tapasztalatok összegyűjtése és dokumentálása.

Az 1966-ban alakult Bányavíztelenítő Üzemenél eleinte vízszintsüllyesztő csoportvezető, később üzemvezető helyettes beosztásban jelentős szerepet vállalt a külfejtés későbbi időszakában is eredményesen használt, úgynevezett közvetítőréteges víztelenítési módszer kísérletei során és üzemszerű alkalmazásának megvalósításában.

Közben 1968-ban a Nehézipari Műszaki Egyetemen külfejtési szakmérnöki oklevelet szerzett.

1974-től áthelyezték a vállalat Termelési Osztályára, ahol a BÁTI konzulenseként a Bükkábrányban létesítendő 1500 MW-os erőműhöz tartozó bányanyitás tervezésével foglalkozott. Ez a terv azonban az eocén program előtérbe kerülése miatt meghiúsult.

Részt vett a visontai terület szénvagyonának újraértékelésében.

1976-ban – mivel a vállalat Oroszlányi Külfejtése végezte a Márkus-hegyi Lejtősakna felső 125 méteres szakaszának megépítéséhez szükséges munkagödör kotrását – két munkatársával közösen a BÁTI vákuum túsűrös megoldása helyett mély-vákuumkutas gyorsított víztelenítési eljárást javasolva megtervezték a munkagödör vízvédelmét, s felügyelték annak kivitelezési munkáit is.

Ezt követően mint termelési csoportvezető, majd osztályvezető helyettes feladata volt az erőműi szénzállítások, a szénminőség ellenőrzés, a lakossági szénértékesítés és rekultiváció munkaterületeinek felügyelete. Amikor az Egercsehi Bányüzem a Borsodi Szénbányáktól a Mátraaljai Szénbányákhoz került, 1986-tól a vállalati robbantás-vezető feladatait is ellátta.

A 80-as évek végétől részt vett az Országos Szénárbizottság munkájában.

A vállalat felszámolásának időszakában a Gazdálkodásfelügyeleti Osztály vezetésével bízták meg. A vállalat Mátrai Erőművel való integrációját követően került nyugállományba. Még néhány évig a BEK Kft. külső munkatársaként részt vett a Visonta Déli Külfejtés és a Bükkábrányi Külfejtés közép- és hosszú távú tervezési munkáiban.

Az OMBKE-nek 1964-től tagja.

Dr. Völgyesi István

aranyokleveles bányageológusmérnök

(1939. 01. 28. Celldömölk)

oklevél száma: 266/1962.

kelte: 1962.06.23.

1939. január 28-án született Celldömölkön. Érettségi után felvették a Miskolci (Nehézipari Műszaki) Egyetem Bányamérnöki Karára, ahol 1962-ben bányageológusmérnöki diplomát szerzett.

Az oklevél megszerzése után a Vízügyi Tervező Vállaltnál helyezkedett el. A VIZITERV megbízásából négy évig volt külszolgálatban Algériában és egy évig Mongóliában. Közben a Budapesti Műszaki Egyetemen elvégezte az építőmérnöki szakot, és 1976-ban diplomát is szerzett. A tervezési és kutatási feladatok mellett doktoranduszként képezte magát tovább, és 1983-ban műszaki doktorrá avatták. A VIZITERV megszűnése után megalakította az Aquarius Kft.-t, és ennek volt ügyvezetője. Nyugdíjba vonulásakor tovább dolgozott a Völgyesi Mérnökiroda Kft.-ben, melynek szintén ő volt az ügyvezetője. Tervezési, művezetési feladatainak főbb területei: Vízkutatás, vízbázisok védőidomának tervezése, kitzúzése, parti szűrésű kutak telepítése, árvízvédelmi töltések tervezése.

**ARANYOKLEVÉL JUBILEUMI DIPLOMÁBAN
RÉSZESÜL**

Ambrus Gábor András

okleveles bányamérnök

(1949. 07. 22. Budapest)

oklevél száma: 330/1972.

kelte: 1972.06.21.

Szakmai működés:

1972.X.- 1992. IX. Vízkutató és Fúró Vállalat kútvizsgáló osztály, ahol terepcsoport vezetőként elsősorban termál kutak hidrodinamikai vizsgálatával foglalkozott. 1974-1992-ig terjedő időszakban részt vett a vállalat Szlovákiában végzett termálvíz kutató tevékenységében.

1993-1994-ben egyéni vállalkozóként szakértői tevékenységet végzett a VITUKI Mélységi vizek osztályának.

1994-1995-ben megbízott szakértőként közreműködött a Geo-Log Kft. kútvizsgáló tevékenységének kialakításában.

1995-1996-ban Glóriett Ügyviteli Kft.. számvetési vezető.

1997-2000-ig az Állami Pénztárfelügyelet belső ellenőre volt.

2000. IV- 2007.XII. 29-i nyugdíjazásáig PSZÁF Pénztárak Felügyeleti főosztálya vezető felügyelője.

2008. VI.- 2020. V. Generali Önkéntes és Magánnyugdíjpénztár, majd Generali Önkéntes Nyugdíjpénztár és Generali Egészség és Önségélyező Pénztár belső ellenőre volt.

Tanulmányok:

1972. okleveles bányamérnök (bányageológiai szak, geofizikai ágazat), Nehézipari Műszaki Egyetem, Miskolc.

1976. hidrogeológus szakmérnök, Nehézipari Műszaki Egyetem, Miskolc.

1994. okleveles mérnöküzemgazdász, Pénzügy és Számviteli Főiskola,
Budapest.

1995. mérlegképes könyvelő.

Nyelvismeret:

Angol középfokú Állami nyelvvizsga 1982.

Apró Zoltán

okleveles bányamérnök

(1947. 02. 06. Miskolc)

oklevél száma: 379/1972.

kelte: 1972.06.21.

Tanulmányai:

1967 és 1972 között a Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán, az olajbányászati szakon, gázipari ágazaton szerzett diplomát, majd ezt követően

1977 és 1980 között a Nehézipari Műszaki Egyetem Kohómérnöki Karán a környezetvédelmi szakot végezte el.

Akkreditált továbbképzései:

1984-ben a MÉM Mérnök és Vezetőképző Intézetben felsőfokú ipari hidrotechnológus szakon folytatott tanulmányokat.

Munkahelyei az alábbiak voltak:

1972. és 1973. között a Kőolaj és Gázipari Tervező Vállalat tervezője volt, ahol a zalai olajmezők szén-dioxidos kőolajkitermeléséhez felszíni technológiai berendezéseket tervezett.

1973. és 1974. között a Tiszántúli Gázszolgáltató és Szerelő Vállalat Miskolci Gázmű Üzemegységének volt a kirendeltségvezetője, itt Ózd város gázellátásának biztosítása, az ipari- és lakossági gázkészülék-szervizelés és -javítás tartozott a felügyelete alá.

1974. és 1976. között a Magyar Néphadsereg II. Számú Építménykarbantartó és Szolgáltató Üzeménél dolgozott szervízüzemegység-vezetőként, ahol az észak-magyarországi létesítmények olaj- és gázüzemű berendezéseinek szervizelését, karbantartását irányította.

1976. és 1993. között a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Állatforgalmi és Húsiprai Vállalatnál dolgozott: műszaki osztályvezetőként, feladatai közé tartozott: az üzem gáz- és villamosenergiát felhasználó berendezéseinek üzemeltetése. Ezt követően ugyanitt anyagellátási osztályvezető volt.

1993. és 1995. között a Bioaroma Kft. területi igazgatójának nevezték ki, majd

1995. és 2001. között a Bio-Casing Kft. ügyvezető igazgatójaként tevékenykedett. Mindkét cégnél húsipari segédanyagok, -eszközök nagykereskedelmével foglalkozott.

2001. és 2010. között a Semmelweis Egyetem Testnevelés és Sporttudományi Karának energetikusa, ezt követően főmérnöke volt egészen nyugdíjba vonulásáig. E tisztségében az intézmény energiagazdálkodásáért volt felelős (felhasználó berendezések üzemeltetése, karbantartása stb.).

Blaha István

okleveles bányamérnök

(1949. 07. 31. Ózd)

oklevél száma: 380/1972.

kelte: 1972.06.21.

1949. július 31. - én született Ózdon. A szülei ekkor Királdon laktak, ez akkor egy bányász település volt. Nagypja id. Blaha István bányamester volt a Királdi Szénbányánál. A tizennégy testvér közül édesapja id. Blaha István szintén a bányánál szerzett szakmát és a Borsodi Szénbányászati Tröszt Bányagépjavító Üzemében dolgozott nyugdíjazásáig.

ifj. Blaha István középiskolai tanulmányait a miskolci Földes Ferenc Gimnáziumban végezte. 1967-ben érettségizett. A családi tradíció befolyásolhatta abban, hogy bányamérnöknek jelentkezett. A miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karának Olajbányászati szakán folytatta tanulmányait. Második évtől tanulmányi ösztöndíjszerződést kötött az Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszttel. Diploma terve az Adria kőolajvezeték Horvát határ - Százhalombatta közötti szakaszának tervezése volt.

Diplomaszerzés után 1972-ben a Kőolajvezeték Építő Vállalatnál a Műszaki Fejlesztési osztályon állt munkába, Siófokon. 1974-ben a Gáz- és Olajszállító Vállalathoz helyezték át műszaki titkári beosztásba.

1976-ban a GOV Biztonságtechnikai és Környezetvédelmi Osztályára kérte az áthelyezését. Ekkor szerzett környezetvédelmi szakmérnöki diplomát a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyészmérnöki Karán.

1978. május 1-től a Dunántúli Kőolaj - és Földgáztermelő Vállalathoz kérte áthelyezését. Gellénházán termelési mérnök beosztásban kezdett dolgozni. Ekkor indultak a nagylengyeli olajmezőben a szén-dioxidos gázbesajtolásos művelési kísérletek. A kísérletek sikerességének eredményeként megindulhatott két ütemben a szén-dioxidos gázszapítás nagyüzemi művelés. Termelési üzemegység vezetőként vett részt a

megvalósításban és üzemeltetésben. Később az üzemegységéhez került a Sávolyi kőolajmező próbatermeltetése, majd az Ölbői szén-dioxid termelési létesítmények.

Sikeres próbatermeltetés után feladata volt a Sávolyi mező termelésbe állítása, az olajtermelő létesítmények kivitelezésében való közreműködés, majd üzemeltetés.

A dunántúli szénhidrogén bányászat területén termelési szakértőként fejezte be pályafutását 2009. évi nyugdíjazásáig.

Dr. Deák János Kálmán

okleveles bányamérnök

(1948. 12. 28. Szegvár)

oklevél száma: 287/1972.

kelte: 1972.06.19.

A Csongrád megyei Szegvár községben született, általános és középiskolai tanulmányait Szentesen végezte. Érettségi után felvételt nyert a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Kar geológusmérnöki szakra, ahol 1972 – ben diplomázott. A diplomavédés után az Országos Földtani Kutató és Fúró Vállalat Észak – magyarországi Üzeménél helyezkedett el, ahol beosztott mérnök, hidrogeológus, kutatásirányító geológus, végül kutatási osztályvezető beosztásokban 1990 – ig dolgozott. Vállalati expedíció hidrogeológusaként 1979-1980-ban részt vett a Mongólia-i Baruun Urt Salaa wolfram előforduláshoz kapcsolódó vízkutatásban. Hazatérése után 1984-1986 között elkészítette és megvédte a „Cserhát-Mátra-Bükk DK-i előtér felsőpannon lignittelepes formációjának elterjedése és korrelációs szintezése” című egyetemi doktori értekezést, majd 1986-tól 1992-ig a Miskolci Egyetem Földtan-Teleptan Tanszékén adjunktusként nyersanyagkutatás gyakorlatot vezetett.

Az OFKFBV állományában az alábbi jelentősebb nyersanyagkutatási programokban vett részt:

- Nagyegyháza-Csordakút-Mány Eocén program barnaköszén-bauxit kutatás,
- Sajómercse, Mátraalmás, Mikófalva, Dubicsány miocén barnaköszén kutatások,
- Bükk DK-i előtér felsőpannon lignit előfordulás földtani-hidrogeológiai kutatásai,
- Észak - magyarországi építőkő, díszítőkő, kavics, homok, barna - és fekete köszén, bentonit és vízkutatások.

A rendszerváltást követően a hazai bányászat fokozatos leépítése miatt az OFKFBV elvesztette megrendelőinek legnagyobb részét, ezért előbb létszámleépítésre kényszerült, majd 1993-ban felszámolásra került. Felismerve az országos vállalat menthetetlenségét a Földtani Osztály állománya 1990-ben csoportos felmondással kilépett és az önálló gazdálkodás mellett döntött. Megalakult a Geokomplex Kft., amelynek 2008-ig ügyvezetője, majd vezető tervezője volt. A Kft. az OFKFBV szakmai utódjaként a hazai ipari földtani kutatás területén adódó feladatokat látta el, amelyben alapító tagként 2022-ig alkalmazottként dolgozott.

A Geokomplex Kft. keretén belül végzett jelentősebb munkái:

- Kistelepülések egészséges ivóvíz ellátásának kormány programja során vízellátó kutak -tervezése, -kivitelezésének műszaki vezetése, -ellenőrzése,
- Sérülékeny vízbázisok diagnosztikai vizsgálata, figyelő hálózatuk kiépítése, védőidomok kialakítása, biztonságba helyezési tervek készítése,
- Az országos hatáskörű programok mellett számos talajmechanikai, mérnökgeológiai, víz- és lignitkutatás, környezeti hatásvizsgálat feladataiban való részvétel.

Társadalmi szerepvállalása keretében közreműködött számos ME diplomamunka elkészítésében, bírálatában, a Borsod megyei Mérnökkamarában a Felügyelő Bizottság elnöki tisztét látta el. Tagja a Magyarhoni Földtani Társulatnak és a Magyar Hidrológiai Társaságnak.

Jelenlegi tervezői-szakértői jogosultságai:

- KB-T   Környezetmérnöki tervezés
- VZ-T   Vízmérnöki tervezés
- SZKV-1.3   Víz- és földtani közeg védelem szakértő
- SZÉM3   Vízgazdálkodási szakértő

Fehér László

okleveles bányamérnök

(1944. 03. 05. Gáborjánháza)

oklevél száma: 253/1972.

kelte: 1972.06.20.

Végzettség:

1958-1962 Zsigmondy Vilmos Kőolajbányászati és Mélyfúróipari Technikum - Technikus

1967-1972 Nehézipari Műszaki Egyetem, Bányamérnöki kar, Olajbányászati szak – Okleveles bányamérnök

Pályafutás:

1962-1967 NKFV Szolnok – Olajipari technikus

1964-1965 Katonai szolgálat

1972-1976 NKFV Szolnok – Művelési olajmérnök

1976-1978 NKFV Szanki üzem - Olajtermelési üzemegység vezető, Felelős műszaki vezető helyettes

1979-1990 KfV Kiskunsági üzem - Olajtermelési üzemegység vezető, Felelős műszaki vezető helyettes

1990-1991 KfV Kiskunsági üzem – Termelési főmérnök, Igazgatóhelyettes, Felelős műszaki vezető helyettes

1992-2002 MOL Rt. Kiskunhalasi Bányászati Üzem - Termelési főmérnök, Igazgatóhelyettes, Felelős műszaki vezető helyettes

1994-1995 Egri Bányászati Üzem – Megbízott igazgató, Felelős műszaki vezető

1999-2000 MOL Rt. Kiskunhalasi Bányászati Üzem - Megbízott igazgató, Felelős műszaki vezető

- 1999-2005 Olajipari Technikum, levelező tagozat –
Óraadó szakoktató
- 2002-2004 MOL Rt. szerviz cég – Hatósági kapcsolatok osztályvezető
- 2004 Nyugdíjas

Kiemelkedő projektek

Kiskunhalasi kőolaj - és földgázbányászati létesítmények tervezése, üzembe helyezése

Új CH telepek üzembe helyezése (Duna-Tisza köze)

Szanki CO₂ mentesítő üzembe helyezése (Dúsító)

Szanki CO₂ -ős termelési rendszer bevezetése

Zsanai földgáztároló földalatti és felszíni technológia és a műveléskoncepció kialakítása (projekt tag)

Megvalósítás követése

I. és II. ütem próbaüzeme és az üzemeltetés irányítása

III. ütem előkészítése

Egyéb pozíciók:

OMBKE tag

Szanki községi tanács tag, VB tag

Országgyűlési képviselőjelölt

Kitüntetések:

Kiváló Dolgozó (kétszer)

Kiváló Újító - bronz fokozat (kétszer)

Ifjúságért Érdemérem (Miniszteri)

Kiváló Munkáért Érdemérem (Miniszteri)

Munka Érdemrend - bronz fokozat (Állami)

Magyar Olajiparért - arany fokozat, arany gyűrű

A magyar olajipar Duna-Tisza-közi szén-hidrogén bányászat felfutási és csúcsidejében volt a termelés irányítója.

Frank Anna

okleveles bányamérnök

(1947. 12. 10. Gyula)

oklevél száma: 252/1972.

kelte: 1972.06.20.

Diplomájának megszerzése után a Nagyalföldi Kőolaj- és Földgáztermelő Vállalatnál helyezkedett el, majd az OKGT átalakulását követően a MOL Rt. alkalmazottja lett, ahol 2005. évi nyugdíjazásáig dolgozott.

Fő szakmai tevékenysége a hazai kőolaj- és földgáztermelő létesítmények termelésbe állításának vizsgálata, azok felszíni technológiai koncepciójának kialakítása, megvalósításuk előkészítése és figyelemmel kísérése, valamint a működő technológiai rendszerek gazdaságos és racionális működésének felülvizsgálata volt.

Ezen túlmenően részt vett a MOL Rt. külföldi koncessziós területein megvalósítandó felszíni termelő technológiai létesítmények kialakításában is.

Munkája mellett rendszeresen tovább képezte magát és közgazdász szakmérnöki diplomát is szerzett.

1971 óta tagja az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületnek, azon belül a Kőolaj-, Földgáz és Vízbányászati Szakosztálynak.

Szakmai és egyesületi tevékenységét számos kitüntetéssel ismerték el az évek során.

Két gyermeke és négy unokája van.

Gál János

okleveles bányamérnök

(1949. 04. 29. Novaj)

oklevél száma: 256/1972.

kelte: 1972.06.20.

1949. április 29-én született Novajon, egy Eger melletti kisközségben. A miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán, az olajbányászati szak olajbányászati ágazatán végzett tanulmányai után szerezte meg a mérnöki diplomáját 1972-ben.

A végzés után a Dunántúli Kőolaj- és Földgáztermelő Vállalatnál helyezkedett el. A gyakorlatok után a kútjavítás szakterületén dolgozott 1979. április 30-áig, kezdetben operatív mérnökként, majd különböző beosztásokban, változó szervezeti keretek között, Gellénházán. 1974. október 1-től az OKGT DKFÜ-nél, majd végül a Kőolaj- és Földgázbányászati Vállalatnál, a KFV-nél a fő munkaköri feladata az új technológiák, technikai fejlesztések bevezetése volt, így például a vitlás huzalos technológia bevezetése, az új hazai fejlesztésű kútszerelvények, főleg a packerok alkalmazási viszonyainak, feltételeinek kidolgozása volt.

1979. májusától átkerült a KFV Műveléstechnológiai Főosztályára, ahol rétegkezelés-tervezési csoportvezetőként több mint 10 évig dolgozott, 1990. június 30-ig. Ezen beosztásban a vállalat ez irányú tevékenységének komplex szakmai ismereteket igénylő műveleti tervezését végezte. E munkáját sok sikeres művelet jellemezte, amelyek számottevő többlet CH-termelést biztosítottak. Különösen szép eredményeket ért el a savas rétegrepesztések alkalmazása terén, így többek között a Sávoly, Barcs-Ny mezők vonatkozásában. Másik fontos technológiai módosítása volt az áttérés az olajbázisú repesztő folyadékokról a hazai fejlesztésű vízbázisú folyadékokra, amely következtében növelhető volt a kitérítősanyag koncentráció, s ezáltal a képzett repedés vezetőképesége, így az elérhető hozam is.

Egy újabb átszervezés során 1990. július 1-től a Rotary Fúrási Zrt.-hez került át, ahol főmunkatársként kezdetben továbbra is a rétegserkentési műveletek tervezése volt a fő feladata, majd e szakterület kiválása után a kútmunkálatok, projektek tervezését, munkálati javaslatát, ellenőrzését végezte. Szorgalmazta a hazai elavult rétegrepeztségi technika helyett a világszínvonalú szervízcégek bevonását a hazai olajipari gyakorlatba. Javaslatára először végzett rétegrepeztsést hazánkban nyugati szervízcég a nagyon eredményesnek bizonyult Csólyospálos K-1;-4 sz. kutaknál. Később ez a repeztségi kivitelezési forma általánossá vált.

A Rotary Fúrási Zrt. által végzett kútmunkálati tervezést a MOL Rt. saját hatáskörbe vonta, és megalakította a saját Kútmunkálati Tervezés szervezetét, amelyhez ő is csatlakozott 2001. szeptember 1-én. A változás újabb lehetőséget biztosított a nyugati szervízcégek bevonására sok kút hozamnövelése céljából a korszerű rétegrepeztségi technológiák révén. Ezen kívül egyéb alkalmazások is bevezetésre kerültek e technológia keretein belül, s így javaslatára az együttes repeztségi és homokszűrőzési, a „FRAC and PAC” műveletek is, amelyek általános kútkiképzési gyakorlattá váltak, például a Hahót-Ederics földalatti gáztároló kutjainál.

2011. december 31-én vonult nyugdíjba, de nyugdíjasként a MOL Nyrt.-nél tovább folytatta szakértő tervezőként a speciális igényű tervezési munkákat. Az olajipari tevékenysége 2015. június 30-án fejeződött be, a kőolajbányászatban eltöltött közel 43 év után.

A munkája mellett a KFV oktatási, továbbképzési tevékenységébe is bekapcsolódott. Több éven át oktatta az olajipari szakmunkásképzés keretében a Kútvjavítás, kútkiképzés című tantárgyat. Oktató volt e tárgyban a technikus továbbképző tanfolyamokon is, amelyen a korszerű technológiákat ismertette.

Közreműködött sok vállalati, iparági műszaki tanulmány készítésében, a rétegserkentés területén pedig önálló tanulmányokat készített.

Számos kitüntetés tulajdonosa, így megkapta a Kiváló Ifjú Mérnök, Kiváló Újító és a Kiváló Dolgozó kitüntetések, valamint többször a MOL Nyrt. Oklevelét a Kutatás – termelés érdekében kifejtett magas színvonalú, értékteremtő munkájának elismeréseként.

Hajdu Dénes

okleveles bányamérnök

(1949. 03. 28. Szolnok)

oklevél száma: 188/1972.

kelte: 1972.06.19.

Végzettsége és tudományos előmenetele:

Bányászati Szaktervező (O.B.F., Budapest, 1336/1991/BSZ KB-1/h,i.)
1991. 05.02.

Vezető Tervező (K.B.F., Szolnok, 40/Sz-VT-BSZ KB-1/i.) 1990. 01. 17.

Bányászati Szolgálati Érdemérem (1987)

Kiváló Munkáért Miniszteri Kitüntetés (1982)

Kiváló Ifjú Szakember (1979)

Kiváló Ifjú Mérnök (1978)

Okleveles bányamérnök, 188/1972. – Bányamérnöki Kar /
Bányageológiai szak / Geológus mérnöki ágazat, Nehézipari Műszaki
Egyetem, Miskolc (1972. 06.19.)

Szakmai előmenetel:

1995. 06. 01. – 2006. 03. 31. **Projektvezető, Kutatási Főmunkatárs,
CH kutatási szakértő**

Magyar Olaj- és Földgázkutató Rt. (MOL Rt) Szolnok

1993. 01. 01. – 1995. 06.01. **Prognózis Csoportvezető**

Magyar Olaj- és Földgázkutató Rt. (MOL Rt.) Szolnok

1991. 01. 01 – 1992. 12.31. **Földtani Tervezési Osztályvezető**

Geofizikai Kutató Vállalat (GKV) Szolnok

1983. 01 – 1990. 12. 31. **Regionális Földtani Osztályvezető**

Kőolajkutató Vállalat (KKV) Szolnok

1972. 07. 01. - 1982. 12. 31. **Beosztott geológus**

Kőolajkutató Vállalat (KKV) Szolnok

Fő kutatási területe:

Nagyalföld, Duna-Tisza-köze, és Észak-Magyarország CH kutatásainak tervezése, kivitelezése, értelmezése, programok és jelentések készítése; Neogén üledékek medencealjzatának felépítése, tektonikája

Nemzetközi szakmai együttműködésben való részvétele:

OKGT delegált a kétoldalú, határmenti (20 km-es) együttműködésekben (1972 – 2006. 03. 31.)

OKGT – USGS, Békési-medence Analízis, Tektonikai Munkabizottság (1982 -1987)

OKGT –KGST, Olajipari Állandó Bizottság (1972 – 1989)

Szakmai tapasztalata és tárgyalási szintű nyelvtudása (angol, orosz, német) révén Európa számos országában rendszeres szakmai találkozón és konferencián közreműködött. Az Amerikai Egyesült Államokban több hónapos szakmai együttműködésben delegált szakértőként dolgozott a USGS (United States Geological Survey) Denveri központjában.

Tagsága hazai szakmai szervezetekben:

Magyarhoni Földtani Társulat; Magyar Geofizikusok Egyesülete; Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület

Publikációi:

Új felismerések az Alföld medencealjzatának tektonikájában, Földtani Kutatás, 1982., XXV.vol., 1.sz, 39 -50. p.

A Békési-medence tektonikai és szerkezeti viszonyai, Magyar Geofizika, 1989., XXX.vol., 2-3.sz, 63-97. p.

Structure of the Békés Basin Inferred from Seismic Reflection, Well and Gravity Data, Basin Analysis in Petroleum Exploration, Printed in The Netherlands, Kluwer Acad. Publ., 1994 pg 1-38.

Alpine prograde and retrograde metamorphisms in an overthrust part of the basement, Great Plain, Pannonian Basin, Eastern Hungary, Acta Gologica Hungarica, Vol. 41/2., pg 179- 210, (1998)

Hegybíró Zsuzsanna Mária

okleveles bányamérnök

(1948. 10. 02. Komló)

oklevél száma: 345/1972.

kelte: 1972.06.21.

1972-ben jeles diplomával végzett az NME Bányamérnöki karán geofizikus szakirányon. 1978-ban az ELTE TTK-n Alkalmazott matematikai szakon jó eredménnyel diplomázott.

Első és egyetlen munkahelye a Magyar Állami Eötvös Loránd Geofizikai Intézetben volt.

A Szeizmikus és Számítástechnikai Főosztály Elméleti osztályán a szeizmikus feldolgozáshoz szükséges számítógépes programokat készítette. 1986-ban a Tudományos Koordinációs osztályra került, 1991-től annak vezetője lett. Az intézet éves terveinek, kutatási jelentéseinek összeállítása volt a legfontosabb feladata. Ezen kívül az intézet kiadványainak (Geophysical Transactions, Évi jelentés, prospektusok stb.) szerkesztésén és kiadásán dolgozott. Éveken keresztül képviselte az intézetet hazai és nemzetközi konferenciákon.

Néhány évig a Magyar Geofizikusok Egyesülete Magyar Geofizika c. lapjának technikai szerkesztését is végezte.

2011. nov. 30-tól nyugdíjas

A Magyar Geofizikusok egyesületének elnöke: 1998-1999, 2004-2006 években. 2013-tól 2019-ig Magyar Geofizikusokért Alapítvány kuratóriumának tagja

2008-2012-ben az EAGE (European Association of Geoscientists and Engineers) elnökségének tagja, Membership and Cooperation Officer.

1991-ben megalapította és közel 18 éven át vezette egy ritka betegség (MPS) magyar egyesületét, segítette az érintett családokat.

Kitüntetései:

- 2000. Köztársasági elnöki aranyérem
- 2002. Renner János Emlékérem
- 2004. Batthyány-Strattmann László díj
- 2007. Pro Geophysica
- 2011. MGE Tiszteleti tag

Kaszás István

okleveles bányamérnök

(1947. 12. 20. Tatabánya)

oklevél száma: 226/1972.

kelte: 1972.06.20.

1962-66 közt a budapesti Villamos Energia Ipari technikum tanulójaként 1966-ban technikus képesítőt szerzett.

Szakmai gyakorlatokat a Tatabányai szénbányák üzemében végezte, ami a későbbi munkái során igen hasznosnak bizonyult.

A Budapesti Műszaki Egyetem villamosmérnöki karán kívánt tovább tanulni, de a felvételi vizsga nem sikerült.

Egy évet Tatabányán a XV-ös aknán bánya villanyszerelőként, majd a központi irodák üzemgazdasági és gazdaság matematikai osztályán dolgozott. Ez az egy év új szemléletet adott az egyetemhez és a tanuláshoz.

Dr. Gál István, a Szénbányák vezérigazgatója ösztönzésére, (miszerint indul az eocén program, és sok jó bányamérnökre lesz szükség) a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki karára jelentkezett, ahová 1967-ben felvételt nyert.

Az oktatási szüneteket a bányában mindig végigdolgozta, amivel jelentős bányamunka tapasztalatra tett szert.

Az egyetemen 1972-ben szerzett diplomát.

A Tatabányai Szénbányák VI/a aknájában kezdte a mérnöki munkát mint beosztott mérnök, de egy sajnálatos haláleset folytán igen gyorsan szellőztetési vezetőnek nevezték ki.

Egészségügyi problémái miatt ki kellett menjen a bányából, így került a tervező irodához. Fő feladata a bányaösszekötések szellőztetési tervezése. A saját és kollégái méréseiből rengeteg adat állt rendelkezésére, sőt a

mecseki adatokat is felhasználta, így az eredmények pontosak voltak. A Nagyegyházi bánya szellőztetését is sikeresen tervezte meg.

Nagyegyháza akna körüli létesítményeinek és 2 lejtősakna tervezése is a feladata volt.

1980-ban munkahelyet váltva a Magyar Szénbányászati Tröszt műszaki gazdasági tanácsadója lett.

Először iparági diszpécser feladatokat látott el, majd a termelési osztályon több irányban tevékenykedett.

Részt vett a bányakár és tájrendezési munkákban, széntermelés és brikettgyártás ágazati koordinációban, és a termelési vonal informatikai munkáiban.

Az átszervezések folytán a hardverosztályt vezette, és az informatikai főosztályvezető helyettese is lett.

Utolsó bányászathoz kapcsolódó munkahelye a Szénkereskedelmi Kft. volt, ahol a nagyfogyasztók szénellátását koordinálták.

1995-ben szűnt meg az utolsó bányászathoz kapcsolódó munkahelye.

Kontsek Tamás

okleveles bányamérnök

(1949. 07. 04. Esztergom)

oklevél száma: 189/1972.

kelte: 1972.06.20.

Kontsek Tamás okleveles bányamérnök született Esztergomban 1949. július 4.-én. Az általános iskolát Esztergomban végezte és az esztergomi Dobó Katalin Gimnáziumban szerzett érettségi bizonyítványt 1967-ben. Ezt követően felvételt nyert a Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karára, ahol a bányaművelési szakon szerzett oklevelet 1972-ben.

Az oklevéllel az Országos Érc- és Ásványbányák Dunántúli Műveinél helyezkedett el. Egy évig a Felsőpetényi bányüzemben dolgozott mint üzemmérnök. A földalatti és külfejtési gyakorlat megszerzése mellett feladata volt az üzem biztonságtechnikai előírásainak (BTE) kidolgozása. 1973. szeptember 1.-től áthelyezték Pilisvörösvárra, a Dunántúli Mű központjába a Műszaki és Üzemszervezési Osztályra. Itt a Mű egyes üzemeiben távlati tervezéssel (pilisvörösvári dolomit, fehérváracsurgói üveghomok) valamint korábbi földtani kutatások és készletszámítás újra értékelésével (Felsőpetény) foglalkozott. Ellátta az OÉÁ Dunántúli műveinek környezetvédelmi felelősi beosztását, és így beiratkozott a Veszprémi Vegyipari Egyetem Környezetvédelmi szakmérnöki szakára, ahol 1978-ban környezetvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett.

Az üzemi gyakorlat hiányát érezve 1976.-ban a Dorogi Szénbányákhoz szerződött. Ebszönybánya bányüzemben volt üzemmérnök és szellőztetési felelős, majd a Dorogi bányüzemben (Lencsehegy, XXI-es akna) üzemmérnök, később felelős műszaki vezető helyettes. Ellátta a robbantásvezető, a szellőztetési, tűzvédelmi, vízvédelmi megbízotti feladatokat és az üzemi bányamentő parancsnok helyetteseként a

bányamentő csapattal kapcsolatos szervezési munkákat. Szervezte és irányította az üzem földtani kutató munkáit, részt vett a távlati tervezési munkákban, technológiák kidolgozásában és felügyelte az üzem biztonságtechnikai tevékenységét. Az üzemen folyó szakmai tanfolyamok (biztonságtechnikai továbbképző, vájár, bányamentő, robbantómesteri, gépkezelői) szervezésében és e tanfolyamokon mint előadó aktívan kivette részét.

1985-ben a Kutatási és Bányaépítési üzemfelelős műszaki vezető helyettese lett. Itt első sorban a Lencsehegy II. bányaépítési munkálataival foglalkozott, de részt vett az üzem feladatába tartozó egyéb bányászaton kívüli mélyépítési munkák (vasúti alagutak felújítása, pince, partfal megerősítés) irányításában. 1987-ben a Vállalati Központ Biztonságtechnikai és Szellőztetési Osztályára került, ahol a vállalati szellőztetési és környezetvédelmi felelősi beosztást látta el, majd 1990 január 1-től a Brikettüzembe került mint főmérnök, később mint üzemigazgató.

A Dorogi Szénbányák felszámolását és átszervezését követően munkaviszonyát 1992. május 15.-én közös megegyezéssel megszüntette. Egy évig a Kesztlőc Kőbánya Kft. üzemvezetője volt, majd 1998. január 1.-ig különféle vállalkozásokban vett részt több-kevesebb sikerrel.

1998. január 1.-től a Magyar Geológiai Szolgálat Ásványvagyon Nyilvántartási osztályára került mint értékelő geológus, később mint osztályvezető. Aktívan részt vett az éves ásványvagyon mérleg és az évente készülő „Magyarország Ásvány Nyersanyagvagyon” c. kiadvány készítésében, később mint osztályvezető a kiadvány felelős szerkesztője is volt. Részt vett az Osztály profiljába tartozó egyéb hatósági munkákban, szakvélemények készítésében és hatósági ellenőrzéseken. Különös gonddal figyelte, hogy az ekkoriban történő bányabezárások során a meglévő földtani és egyéb műszaki dokumentációk ne semmisüljenek meg, hanem kerüljenek megőrzésre a jövő számára a Magyar Geológiai Szolgálat adattárába.

15 év földalatti szolgálat birtokában 2006 novemberében kérte nyugdíjazását. Nyugdíjasként még egy ideig földtani szakértőként tevékenykedett. Tíz éven át az Eötvös Loránd Tudományegyetem Általános és Alkalmazott Földtani Tanszékén a mesterszakos geológus hallgatóknak bányászati alapismereteket adott elő a Mélyfúrás és bányászat c. tárgyban. E tárgykörben egy jegyzetet is írt. E munkája koronavírus járvány miatt fejeződött be.

Kovács András László

okleveles bányamérnök

(1948. 09. 21. Bucsa)

oklevél száma: 392/1972.

kelte: 1972.06.21.

A diploma megszerzése után az OKGT Szeizmikus Kutatási Üzeménél kezdett el dolgozni. 1974-ben egy új szeizmikus kutatócsoport megszervezésével és vezetésével bízták meg. 1975-ben a Flis-öv kutatására vezényelték. A következő nyolc évben Kisújszálláson állandó bázist (üzemegységet) épített ki. A csoportja sikeresen tért át a robbantásos jelgerjesztésről az ún. Land AirGun felszíni jelgerjesztésre. Az Alföld közepén kialakított bázisáról 100 km-es körzetben hatékonyan tudta a mérési programjait elvégezni. 1980-ban részt vett a GKV iraki expedíciójának utolsó háborús viszonyokkal nehezített szakaszában. 1983-ban csatlakozott a Kőolajkutató Vállalat Földtani Kutatás Tervezés és Értelmezési Főosztály szakembergárdájához. 1985-től főosztály vezetőhelyettesként működött közre a KV területére eső geofizikai mérések tervezésében és azok értelmezésének adoptálásában, több száz kutató fúrás kitűzési folyamatában, a mélyfúrások geo-műszaki tervezésében és azok kivitelezésének felügyeletében, és számos szénhidrogén előfordulás földtani kutatási zárójelentésének és készletszámításának elkészítésében. 1985-ben kidolgozott szeizmikus szerkezet-analógiás prognosztikus készletszámítási módszerét újítási díjjal jutalmazták. A komplex geológiai - geofizikai értelmezés megkönnyítésére programot dolgozott ki, amely biztosította a szeizmikus időszelvények, a karotázs szelvények és a geológiai adatok együttes értelmezésének technikai feltételeit, a túlnyomásos Pannon fekély pontosabb előre jelzését. Részt vett az OKGT világbanki kutatási programjaiban: az USGS-szel közös „Békési medenceanalízis” több fejezetének kidolgozásában, a világbanki fúrások megtervezésében, és a programokhoz kapcsolódó tréningekben. A MOL megalakulásának

időszakában megélénkült a Paleogén kutatása. Elkészítette a már térinformatikai alapokon szervezett „Paleogén project”-et, ami kiemelte a medence legperspektivikusabb nyugati részeit. Az első két kőolajtelepet Turán felső oligocén homokkőben és Dányban eocén-triász karbonátban sikerült megkutatnia. A jelentősebb kőolajtelepek megkutatása (Tóalmás-Dél, Gomba, Nagykáta) már a kollégáira maradt, mert az 1995-ben megalakult MOL KKTD-hoz csatlakozott. Az „Arab tábla” régió fő geológusa lett. Az adatszoba látogatásokon megszerzett adatok és információk alapján Qatar, Omán, Jordánia, Irak, Szíria területén meghirdetett és szabad kutatási blokkról készített értékelő tanulmányokat. A MOL KKTD stratégiájában legjobban illők pályázatához kutatási munkaprogramokat is kidolgozott. Szíriában a Palmyra East blokkra beadott pályázatot megnyerte a MOL. A kutatási feladatok ellátására alakult MOL Syria Bv. leányvállalat kutatási igazgatójaként dolgozott 1997 és 2001 között. A négy kötelező fúrás közül 3-ban találtak kőolajat, de az akkori alacsony olajárak miatt a MOL visszaadta a blokkot. 2002 és 2005 között szeizmikus értelmezőként dolgozott a Zagyva Árok területén. 2005-től ismét külföldi projekten dolgozott. A MOL Kazahsztánban a Federovszky blokkban szerzett tulajdonrészt. A kutatási fázisok idején a MOL-nak volt joga és kötelezettsége a részben tulajdonolt kazak operáló céget szakemberekkel támogatni, a kutatást irányítani. Itt a szeizmikus értelmezés és geológiai modellalkotás, a kutatási koncepció kidolgozása, majd a kutatási zárójelentések, készletbecslések és azok elfogadtatása volt a főtevékenységi köre. A legmodernebb szeizmikus feldolgozó eljárások, - fúrási technológiák, - karotázs mérések, - rétegmegnyitási és -kezelési, - rétegvizsgálati és mintavételezési eljárások alkalmazására nyílt lehetősége. A modern eljárásokkal sikerült a Pre-Kaszpi medence északi peremén 3500 m vastag Perm sódiapír alatt 4500 m mélységben egy Devonban felgyűrődött, majd lepusztult antiklinális felett kifejlődött Alsó-Karbon korú karbonát platform zárótagozatában, a partól távoli zátony mentén záródó kis intenzitású szerkezetet kimutatni, és benne giant méretű gázkondenzátum telepet találni és azt megkutatni, a mező készletét bizonyítani és hatóságokkal elfogadtatni. 2012-ben a MOL életmű díjjal jutalmazta a kutatásban kifejtett addigi tevékenységéért. 2016-ban 43 év olajipari szolgálat után vonult nyugállományba.

Kováts András László

okleveles bányamérnök

(1948. 10. 07. Kőszeg)

oklevél száma: 149/1972.

kelte: 1972.06.19.

Kováts András bányamérnök szakmai ismereteit, gyakorlati tapasztalatait 1972. júl. 10. és 1979. júl. 31. között Miskolcon, négy munkahelyen bővítette. Előbb az ÉVIZIG Sajóparti Telepén talajmechanikai feltárások, laborvizsgálatok vezetése mellett vonalas létesítmények, fsz. épületek, kisebb vízügyi műtárgyak alapozási szakvéleményezését, majd a MEZŐBER (később AGROBER) dolgozójaként a korábbiakhoz hasonló munkák mellett mezőgazdasági építmények alapozása, melioráció, völgyzárógát stb. talajmechaikai szakvéleményezését (és részben tervezését) végezte. Ezután a BORSODTERV -nél statikai szerkesztőként épületrészek, támfalak statikai méretezését folytatta. Amint lehetett (14 hónap után) a Miskolci Tervező Vállalatnál helyezkedett el, ahol mezőgazdasági és ipari (magas- és mélyépítési) létesítmények, lakótelepek (legfeljebb 10 emeletes, lemezalapozású épületek) alapozási talajmechanikai szakvéleményezésével foglalkozott.

1979. aug. 1. - 2010. dec. 31. között már Visontán, a Mátraaljai Szénbányák "Thorez" bányauzemében (a bányák és az erőmű összevonása után a MERT-nél) dolgozott. Feladata a talajmechanikai labor munkájának irányítása mellett a bányagödrök geotechnikai vonatkozású problémáinak megoldása, elsősorban a rézsű-, illetve hányórendszerek - térben és időben folyamatosan változó - állékonyságának rendszeres nyomon követése, feltárása, vizsgálata és javaslatokkal, méretezéssel való megoldása volt. Emellett kisebb üzemi létesítmények (fsz. épületek, szerelőterek, vonulóutak stb.) talajmechanikai szakvéleményezését is végezte. Földtani szakértői engedély birtokában a tervezett vagy reménybeli bányaterületek földtani kutatásában is részt vett, kezdve a kutatófúrások magmintáinak leírásától,

laborvizsgálatának irányításától a rétegződés térbeli és minőségbeli változása ismeretének pontosításáig. Emellett a hatékonyabb rétegvíz-telenítési munkák érdekében készített hidrológiai modellek pontosításában is részt vállalt, többek között a laborvizsgálati, a geofizikai és a próbaszivattyúzási adatok részletes egybevetésével részletes vízföldtani adatok (pl. áteresztőképességi együttható) becslésével és számításával.

Nyugdíjas bedolgozóként még a visontai és a bükkábrányi hidrológiai modellek egybeszerkesztési munkáiban is részt vett.

Lugosi Katalin

okleveles bányamérnök

(1949. 04. 16. Miskolc)

oklevél száma: 296/1972.

kelte: 1972.06.19.

A Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán a bányageológiai szak geológusmérnöki ágazatán szerzett diplomát 1972-ben.

Első munkahelye a MÁV Pécsi Igazgatóság tervező csoportjában volt, ahol a talajmechanikai laboratórium vezetőjeként legfontosabb feladata az akkor épülő abaligeti új vasúti nyomvonal ellenőrző talajmechanikai vizsgálata és véleményezése volt.

Eredményes munkáját 1974-ben és 1975-ben Kiváló Ifjú Mérnök oklevéllel tüntették ki.

1978-ban több jelentős Baranya megyei termelőszövetkezet alapított egy kútfúró közös vállalkozást, melynek vezető geológusa lett, ahol a napi geológusi feladatok mellett a fúrt kutak tervezésével és engedélyeztetésével, vállalkozási szerződések előkészítésével, az elkészült kutak vízföldtani dokumentációjának összeállításával foglalkozott.

Miután ezt a vállalkozást a Dunántúli Regionális Vízmű Vállalat Pécsi Üzemigazgatósága, majd a Vízkutató és Fúró Vállalat Kaposvári Üzeme vette át, ugyanezen tevékenységét ott folytatta.

1988-ban a Környezetvédelmi és Vízgazdálkodási Minisztériumtól vízfeltárás, kútfúrás szakterületre vízgazdálkodási szakértői engedélyt szerzett.

1988-tól a Baranya megyei Vízmű Vállalat Beruházási Osztályán kezdett el dolgozni, majd vállalati átszervezést követően a Beruházási és Vállalkozási Osztály vezetője lett.

Az osztályához tartozó tervezők, geodéták, beruházók, műszaki ellenőrök, kútkamerás csoport munkáját koordinálta amellet, hogy a kútfúró részleget - mely részleg többnyire a vízmű saját kútjainak javításával foglalkozott - irányította.

A kútjavítás, felújítás megtervezéséhez szükséges kútkamerás vizsgálatokat értelmezte, külső megrendelőknek készített vizsgálatokat szakvéleményezte.

A vízmű területen létesítendő fúrt kutakat tervezte és engedélyeztette, azok kivitelezésére közbeszerzési pályázatokat bonyolított, vállalászási szerződéseket készített elő, a kivitelezés alatt lévő kutak műszaki ellenőrzését is végezte.

1992-ben vízbeszerzés, hévízgzdálkodás szakágazati körben vízi-létesítmény vezető tervező jogosultságot szerzett.

1996-tól 2011-ig főállásban, majd nyugdíjasként a férjével közös vállalkozásban tevékenykedett, mely vállalkozáson belül folytatta a kút tervezést, engedélyeztetést, a műszaki ellenőrzést, kutak kamerás vizsgálatát, szakvéleményezését.

Dr. Magyarai Dániel

okleveles bányamérnök

(1949. 03. 13. Gyula)

oklevél száma: 336/1972.

kelte: 1972.06.21.

Képesítései:

1972. Nehézipari műszaki Egyetem, okl. bányamérnök, gázipari ágazat

1993. Professional Certificate in Management Study, Open University
Open Business School

1994. Angol középfokú nyelvvizsga

1995. Euromérnöki diploma

1996. Egyetemi doktori fokozat

Az egyetem elvégzését követően a Dunántúli Kőolaj- és Földgáztermelő Vállalat Bázakerettyei Üzemében termelési mérnöki munkakörben ismerkedett meg a kőolaj- és földgáztermelés gyakorlatával és – néhány idősebb kollégának hála – a MAORT-s manufaktúrával. Bázakerettyei időszakára esett a szén-dioxidos harmadlagos művelés nagyüzemi beindítása. Így részese volt a Budafa mélyszinti szén-dioxidgáz termelés, a szén-dioxid besajtolás és a reagáló kutak működtetése során jelentkező speciális problémák megoldásának.

1975-től 1978-ig a Dunántúli Kőolaj- és Földgáztermelő vállalat Gellénházi üzemének vezetőjeként dolgozott. Ekkor szerzett tapasztalatot a dermedő, nagy viszkozitású kőolajok termeléstechikai problémáinak megoldásával és a nagy hozamú mélyszivattyúzással kapcsolatban.

1978 év elején a Kőolaj- és Földgázbányászati vállalat keretében összevonásra került a dunántúli fűrés és termelés. Ezt követően a Gellénházi üzem főmérnökeként folytatta pályafutását, egy iraki megszakítással, 1992-ig. Az összevonás lehetőséget adott arra, hogy a

---

fúrási, kútjavítási területen is gyakorlatot szerezzen. Így vált lehetővé, hogy 1982-83-ban a Chemokomplex Iraki kirendeltségén dolgozzon a Rumailai és az East Bagdadi mezők fúrásain, kútkiképzésein. A Gellénházi üzemben eltöltött időszakra estek a Nagylengyeli mező mesterséges gázsapkás művelési kísérletei, majd a szén-dioxid mesterséges gázsapkás művelés nagyüzemi bevezetése, melyeknek tevékeny részese volt. A sávolyi magas dermedéspontú kőolajat termelő mező, a Barcs Ny-i gázcsapadék mező fúrási, termelésbe állítási munkáiban ugyancsak részt vett.

A MOL Rt. megalakulását követően, 1992-95 között a Kutatás- Termelési Ágazat Hajdúszoboszlói üzemének igazgatójaként a földalatti gáztárolás és a gázfeldolgozás volt a fő feladata.

1995-1999 között a MOL vezérigazgató helyetteseként a Kutatás-Termelési Ágazat irányításáért volt felelős. Részt vett a MOL Rt. stratégiájának kidolgozásában, számára új feladatként a Társaság privatizációjának előkészítésében és lebonyolításában. Koncessziós szerződéseket kötöttek és elindították a Társaság külföldi kutatási tevékenységét Tunéziában, Jemenben, Szíriában és Pakisztánban. Fontos feladatuk volt a földgázimport diverzifikálása és a hosszú távú importszerződések megkötése. Ezen időszakban képviselte a Társaságot több nemzetközi és szakmai szervezetben.

2000-től a Rikopet Kft. ügyvezetőjeként először energetikai tanácsadással foglalkozott. A Kft. 2002-től szénhidrogén kutatási- termelési projektekhez nyújt mérnöki szolgáltatásokat, biztosít projekt menedzsementet és üzemeltet termelő rendszereket bányászati joggal rendelkező megrendelői részére.

Mayer Árpád

okleveles bányamérnök

(1948. 10. 05. Budapest)

oklevél száma: 383/1972.

kelte: 1972.06.21.

Az 1972-ben kapott bányamérnöki diplomához 1977-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen gazdaságmérnöki oklevelet, majd 1992-ben a Calgary Egyetemen (University of Calgary, Alberta, Canada) postgraduális képzés keretében General Management oklevelet szerzett.

Természetesen, a fentiekén kívül számtalan nemzetközi továbbképzési tanfolyamon vett részt, hogy lépést tartson az olaj- és gáziparban bekövetezett változásokkal, fejlődéssel.

Az olajiparban Zalában, Nagylengyelben kezdett el dolgozni, és ott sikerült az egyetemen tanultakhoz igen komoly gyakorlati tudást és tapasztalatot szereznie, amelyet az évek során mind Budapesten, mind a világ sok táján (Szovjetunió, későbbiekben Oroszország, Kazahsztán, Irak, Irán, Algéria, Burma, Kína, Kanada, USA) sikerrel alkalmazott.

Rezervoár mérnökként klasszikus rezervoár és EOR technológiákkal, rezervoár szimulációval és modellezéssel, rezervoár értékeléssel, projekt managementtel foglalkozott. Oroszországban, Kanadában és Kazahsztánban nagy olaj- és gázmezők optimalizálásán és revitalizációján is volt alkalma a tudását hasznosítania.

Félévszázados pályája során sok kiváló olajmérnökkel dolgozott együtt és rengeteget tanult tőlük. Az utóbbi években már jóval kevesebbet utazik és inkább magánvállalkozóként igyekszik hasznosítani a szakmai tudását, illetve továbbadni a fiatal mérnököknek a tapasztalatait.

Dr. Mizser János László

okleveles bányamérnök

(1945. 10. 16. Bad-Aibling)

oklevél száma: 224/1972.

kelte: 1972.06.20.

1945-ben született Bad-Aiblingben. Az általános iskolát lakóhelyén, Pilisvörösváron végezte el kitűnő eredménnyel. Ezt követően a Vájár Szakmunkásképző Intézetben /Pilisvörösvár/ sajátította el a szakma alapvető fizikai alapjait, melyet egész élete során alkalmazott. (Pályaválasztását a család dédapjáiig visszanyúló bányászati múltja is meghatározta). A vájár szakmunkás bizonyítványt (oklevelet) 1963-ban az országos szakmunkásképző versenyen (Veszprémben) kapta meg. Még ebben az évben felvették a Péch Antal Bányaiipari Aknászoképző Technikumba (Tatabánya), ahol négy éven keresztül kiváló szaktanárok oktatták a középvezetéshez szükséges gyakorlati és elméleti ismereteket, (Néhányuk nevét a teljesség igénye nélkül érdemes megemlíteni: Dr. Perger István, Prohászka Kamil, Gajdos István, Conrád Aurél, Veres Imre stb.) 1967-ben végzett és kapott oklevelet (C-10/1967) a középvezetői (aknász, illetve azzal egyenértékű feladatok ellátására).

Ugyanebben az évben felvették a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karára, ahol a Bányaművelési Tanszék hallgatója lett. A Karon ma is emlegetett neves professzorok oktattak, mint Zambó János, Richter Richárd, Tarján Gusztáv, Tarján Iván, Pethő Szilveszter, Hoványi Lehel...

Diplomát 1972-ben kapott (224/1972).

1972-1986 között az Országos Érc és Ásványbányák központi Műszaki Osztályának műszaki területi referense, majd osztályvezetőjeként dolgozott. Alapvető feladata volt: külszíni, földalatti **bányaművelési** technológiák vizsgálata, tervezése, fejlesztése, érc, kő, **ásványelőkészítési**

technológiák vizsgálata, elemzése, korszerűsítése az alábbi nyersanyagok feldolgozásánál: rézérc, polimetallikus érc, vasérc, mangánérc, dolomit, mészkő, anhidrit (gipsz), bentonit, kaolin, perlit, zeolit kovaföld, illit, agyag, üveg- és öntődei homok, építési homok-kavics.

Egyetemi doktori értekezését 1984-ben védte meg.

1986-1989 között a Központi Bányászati Kutató Intézet bányaművelési osztályvezetője.

Elsősorban földalatti szén-ércbányák művelési technológiái során jelentkező problémák lehetséges mérése, műszaki megoldásainak vizsgálata kidolgozása, bevezetésükben közreműködés, bányabiztonsági és gazdaságossági vizsgálatok volt a feladata.

1989-1993 között Tidco-Anix angol-magyar vegyesvállalat mérnök üzletkötője, **1990-től ügyvezető igazgatója**. Fő tevékenysége az új függőleges tengelyű törőgép hazai gyártásának megszervezése (Bramac), a termék Kelet-Közép Európai piacon történő értékesítése, alkatrész és szerviztevékenység megszervezése, irányítása.

1993-2001 között a Svedala Kft. (a Svedala AB svéd nemzetközi cég) **ügyvezető igazgatója**.

A teljes nyersanyag-előkészítő berendezések: törők, osztályozók, ezek mobil változatai, malmok, szivattyúk, nedves osztályozó-ülepítő rendszerek stb. értékesítésének, szervizeléseinek irányítása, komplett üzemek tervezése, üzembehelyezésüknek irányítása értékes szakmai kollégák alkalmazásával és segítségével. Képviseleti cégeket alapított a Svedala Kft. alá tartozó országokban (Cseh, Szlovák, Román, Horvát, BiH).

Miután a Svedala Kft. 2002-ben beolvadt a Sandvik Kft.-be (ugyancsak svéd nemzetközi cég), az ott újonnan alakult **Bányászati-Építőanyag részleg** vezetőjeként dolgozott ugyanazon területeken, feladattal és kollégákkal. 2009-től a Kelet-Közép Európai piac termékmenedzseri feladatait látta el **2011-es nyugdíjba vonulásáig**.

2012-ben a Gépsystem felkérésére mint nyugdíjas alkalmazott, nyolc évig a nyersanyagok kitermelés-feldolgozás tervein, fejlesztésein, komplett technológiai tervek kidolgozásait végezte.

Kollégái és tevékenysége révén széles körben elterjedt a Svedala-Sandvik berendezések ismerete, gyakorlati alkalmazásuk és előnyeik.

Tevékenységi területén több, mint 20 komplett üzemet, 100 db-ot meghaladó önálló berendezést értékesítettek.

Szakmai kapcsolata az Alma Materrel, elsősorban az Ásványelőkészítési Tanszék kollégáival, kiváló, egymást segítő volt.

A Tanszék tulajdonába adta a Bramac 3000 félüzemi, akkor újszerű megoldáson alapuló törőgépet, melyen a jövő generációi is kísérletezhetnek.

Munkája elismeréséül többször kapott minisztertanácsi elismerést, OMBKE oklevelet.

Társadalmi munkában, több mint 30 évig volt a Bányászati Kohászati Lapok, Bányászat, valamint a Szilikátipari Egyesület, Építőanyag szaklapok Szerkesztőbizottságainak tagja.

Társszerzője volt „A bányászatunk 30 éve” szakmai ismeretterjesztő könyvek.

Németh Géza

okleveles bányamérnök

(1949. 03. 09. Padrag)

oklevél száma: 128/1972.

kelte: 1972.06.19.

Padragon született 1949, márc. 9-én. Az általános iskolát is, jó eredménnyel, itt végezte. Apja, hentes és mészáros mester; édesanyja, haláláig őt segítette háztartásbeliként. Középiskolába a Hell József Károly Bányagépészeti és Bányavillamosági Technikumba felvételizett Esztergom - Kenyérmezőre, ahol kollégista is volt. Itt, 1967-ben jelesen érettségizett és felvétel nyert az NME Bányamérnöki Karának a hasonlóan hosszú, azóta eltűnt nevű szakára. A 7. szemeszterben, a specializációban, a gázos ágazatot választotta. A diplomaterv készítésének időszakát is a Fővárosi Gázművek Ipari osztályán töltötte, a nyomásszabályozók összehasonlításáról és dinamikai vizsgálatáról írta a szakdolgozatát, amelynek megvédése után szintén itt folytatta munkáját üzemellenőrző mérnöki munkakörben. Ez szerteágazó tapasztalatokkal járt. Fiatal mérnökként a vállalaton belüli szakmai továbbképzésben tanított, elvégezte az előadók módszertani tanfolyamát, ahol megtanulta a vetített képes előadások összeállításának, bemutatásának módját is. Ebben az időben terjedt a földgáz az ipari és kommunális fogyasztói kategóriákban is. 1988-ban nyugati többséggel megalakult az Magyar Gázmérőtechnika Kft., ahol ügyvezetővé választják.

Minden témában, amiben dolgozott, eljutott odáig, hogy egyetemi speciális kollégiumokon, később már szakmérnöki továbbképzéseken is meghívott előadóként elmondhatta tapasztalatait. Gázmérés és később gázmérés etikája témában írott anyagának nem minden részlete volt publikus, mert illetéktelen kezekben könnyen válhatott volna a manipulálók kincsesládájává. 1462 reklamációs vizsgálat alatt egyszer sem vesztett, tapasztalatait szakvéleményben foglalta össze.

Most pedig az MGMT eredményei, amikre joggal büszkék, mert ezek, ha úgy tetszik, világelső dolgok, amik ebben a flowban adták magukat. Elsőként alkalmaztak elektronikusan kiolvasható adattárolót (dataloggert) a membrános gázmérők számláló szerkezetében elrejtve, ennek termikusan korrigáló változatát is elkészítették; mindegyiket hihetetlenül kis áramfogyasztással, tartós elemmel valósították meg. Kritikus fűvókákkal beállítható terheléseken, 15 szakaszra bontott hibagörbét korrigáló kalibrációs programot készített a cége, amit két évig elfektetett a hatóságuk, mire újdonságelemeit megértette, pedig ez lenne az igazán korrekt mérés, ami a nulla vonalra fűzi fel a hibagörbét a hagyományos két ponti mérés alapján beközelített hibagörbék ellenében. Tulajdonosi féltékeny kicsinyesség miatt felmentették. A munkánélküli időszakban 5 témában szerzett szakértői minősítéseket. Ezután 3 hónapot dolgozott egy betonkeverő üzem mintadarabjának telepítésén. Ennek dokumentációs programját a manipulációk elleni tapasztalatai birtokában kikezdehetetlenre tette, ez hiba volt egy olyan cégnél, ahol a fizetések felét minden nyom nélkül, zsebből zsebbe adták.

Visszapályázott a KÖGÁZ-hoz TDW munkatársnak. Ez veszélymentesítő veszélyes feladatok ellátásából állt, aminek adminisztrációját tévedhetetlenné alakította; a „leiterjakabos” fordítások helyett időrendben pontos technológiát írt hozzá műszaki leírásokkal egy munkafüzetbe, amiből a kollégák, a nem szükséges részek törlésével előállíthatták a saját feladatokra aktuális technológiai utasítást. Egységesült, felgyorsult a rendszer. Ezt az elvet álmolta alkalmazni az Eon technológiai tevékenységére is, megfelelő jogi vonatkozásokkal, indoklásokkal kiegészítve, ezért a START3 programban, benyújtotta a pályázatát a főtechnológusi pozícióra. A bokros teendői között elkerülte a figyelmét, hogy időközben elkészült a cég MŰSZAKI KÉZIKÖNYVE, amiben a TDW-t érintő hét oldalból egyetlen sor volt a helyén; felháborodva kifogásolta, ezért a javaslatát és pályázatát is visszadobták. Az új kiadvány aláírói azonnal felmondták az állását.

Új, lakhely közeli munkahelyet nem talált, ezért a KVV-hez szerződött. Technológiai utasításokat írt, a szárítással kapcsolatos tevékenysége kiemelt nagydíjat kapott az innovációs pályázaton. Világbajnoki teljesítési időkkal, percre készen mérte és dokumentálta a szárítási munkákat. Partnerként, néhány gyulladásveszélyes anyaggal szennyezett távvezetéki szakasz intelligens görényezését is vezette. Mind gázipari, mind bányászati építésvezetői minősítéseket szerzett. A mérnökkamarai tagságát a rezsi-csökkenéssel kapcsolatos véleménykülönbség okán beszüntette.

Aktív pályafutása utolsó három hónapját az olasz EME Elektromotorgyártó Kft. Plant2 telepének szerteágazó indítási munkáival töltötte, ahonnan nyugdíjba vonult.

Párjával, családjá; három gyermeke és nyolc unokája körében, 52 éve szeretetteljes házasságban él. Nyugdíjazásakor visszavonult a kertjükbe.

Dr. Ormos Tamás Károly

okleveles bányamérnök

(1948. 10. 23. Salgótarján)

oklevél száma: 347/1972.

kelte: 1972.06.21.

A komlói alapfokú és középfokú tanulmányait lezáró érettségi után 1967-ben vették fel a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem (ma Miskolci Egyetem) Bányamérnöki Kar (ma Műszaki Földtudományi Kar) bányageológiai szak, geofizikai ágazatára. A választás nem volt véletlen: a bányamérnök/valétaelnök édesapa, a geofizikusmérnök unokatestvér, a középiskolai kiváló (matematika- és földrajz-) tanárok, valamint a (rádióamatőr- és csillagász-) szakkörök előre vetítették a választást. Már középiskolában kapcsolatba került a geofizikával: osztálytársaival pályázati dolgozatot írt Komló vízellátásáról, amelyhez – többek között karotázs - anyagokat az Országos Földtani Kutató és Fúró Vállalat komlói üzeménél tanulmányoztak.

A bányageológus/geofizikus szakon 1972-ben szerzett mérnöki oklevelet. Diplomamunkája keretében bányabeli karotázs mérést/módszert dolgozott ki dr. Masszi Dénes (mecseki bányageofizikai csoportvezető) irányításával, amelynek a váratlan gázkitörések elhárításában volt jelentősége. Ezt alapozta meg azzal, hogy már hallgató korában szabad idejében geofizikai segédmunkát vállalt az akkor nagyon innovatív Kutatási Osztályon.

Még az államvizsgálója előtt dr. Csókás János professzor, tanszékvezető meghívta tudományos ösztöndíjas gyakornoknak, amely ajánlatot kis gondolkodás után el is fogadott. 1972. augusztus 1-én állt munkába a Nehézipari Műszaki Egyetem Geofizikai Tanszékén, ahonnan végül 2013-ban 65 évesen ment nyugdíjba. Döntésében is a bányászat játszott szerepet, mert a tanszéknek akkor már hosszú szakmai múltja volt a földalatti/bányászati geofizika területén. Így hamarosan ismét bányában találta magát. A bányageofizika, azon belül is a bányaszeizmika lett a fő

kutatási és oktatási területe, amely abban az időben prosperáló szakaszban volt. Emellett részt vett a tanszék sok más kutatási/fejlesztési projektjében: geoelektromos üregkutatás, kőbányászati robbantások szeizmikus hatásai, mágneses mérések, rugalmassági állandók meghatározása laborban és terepen, geoelektromos mérési és kiértékelési szoftverfejlesztések, különböző műszerfejlesztések stb.

A bányabeli szeizmikus telephullám módszer kutatása, fejlesztése az 1970-es évek elején-közepén vett nagyobb lendületet a Ruhr-vidéken, az ELGI-ben és a Geofizikai tanszéken is. Sokrétű volt a feladat: a telephullámok elméletétől, a diszperziós összefüggések levezetésén, az azokat kiszámító programok megírásán, a bányabeli mérésekre alkalmas eszközpark kialakításán, bányabeli kísérleti mérések elvégzésén keresztül a szeizmogramok kiértékelési módszereihez szükséges programok megírásáig. A bányageofizika kapcsán 1980-ban került szoros kutatási kapcsolatba a Ruhr-Universität Bochum (NSZK) Geofizikai tanszékével, ahol Dr. Lothar Dresen professzor munkacsoportjával 20 esztendőn keresztül bányageofizikai, később környezetgeofizikai kutatásokat végeztek a két tanszék kollektívái. A német egyetemen elméleti és ultrahangos laboratóriumi, Miskolcon (Lyukóbányán) pedig a gyakorlati kutatásokban vett részt. Ezen elméleti/alkalmazott közös kutatómunka keretében készítette el, és védte meg egyetemi doktori (1985) majd kandidátusi (1996) értekezéseit. Az akkoriban elért eredményekre még mind a mai napig hivatkoznak világszerte. A szénbányászat visszaszorulásával a közös kutatómunka a felszínközeli környezetvédelmi feladatok irányába fordult. Munkássága végén a szeizmikus mérési adatok inverziós (együttes inverziós) algoritmusainak kidolgozásával és programozásával ért el szakmai eredményeket, amelyekre alapozva habilitált 2006-ban. Eredményei (társszerzőkkel) 129 publikációban jelentek meg, amelyre 550 cikkben hivatkoztak. (MTM, 2022). Kutató munkáját nagymértékben segítette az elnyert Széchenyi professzori ösztöndíj (2000).

Egyetemi előadásait és gyakorlatait elsősorban a szeizmika, a mérnökgeofizika, a bányageofizika, és környezetgeofizika témakörökben tartotta/tartja egyetemi tanársegéd, adjunktus, majd docensi pozíciókban. Számos diplomadolgozat, doktori disszertáció elkészítésében konzulens volt, közöttük német hallgatóknál is. Több egyetemen is kapott vendégelőadói felkérést (Bochum, Leoben, Freiberg, Kolozsvár, Tajvan). Külső oktatóként ma is aktív: egyetemi magántanárként több tárgy jegyzésével, oktatásával támogatja egykori tanszékét.

Az oktatás-kutatás szervezésében is kivette részét: majdnem két tucat kari és egyetemi bizottságban dolgozott. 1992-1995 között tanszékvezető-helyettes, majd 2009-2013 között tanszékvezető a Geofizikai tanszéken, 2001-2009 között a Műszaki Földtudományi Kar dékánhelyettese. Ez utóbbi pozícióban a kar gazdasági-fejlesztési feladatait végezte, a kar nemzetközi ügyeit intézte és a kar hallgatóival tartotta a kapcsolatot a selmeci diákhagyományok ápolásában. Ezen időszakban - a szakképzési támogatások, továbbá jelentős EU-pályázatok finanszírozásában – zárkóztak fel a nemzetközi színvonalhoz a kar laboratóriumi, mind infrastruktúrában, mind az eszközparkot tekintve. Szintén ebben az időszakban nemzetközi téren sikertörténetnek számított, hogy a miskolci mellett több egyetem (delfti, exeteri, aacheni, helsinki és wroclawi) szoros együttműködésében közös angol nyelvű MSc képzést alapított a bányászati környezetvédelem területen (EGEC), amely során kettős diplomát is szerezhettek (double degree) a zömében Európán kívüli hallgatók. A képzést több mint 50 bányászati multinacionális cég, valamint egy sikeres Erasmus Mundus EU-s pályázat (2007) finanszírozta. Ez úttörő program volt Magyarországon, amelynek kari felelőse és képviselője.

A szakmai és civil közéletben is aktív szerepet vállalt. Számos hazai és külföldi szakmai szervezet és egyesület tagja. A Magyar Geofizikusok Egyesületének alelnöke, majd elnöke (1996-1997). A Magyar Tudományos Akadémia Köztestületi tagja. A Rotary International civil jótékonyági szervezet egyik magyarországi klubjának tagja, két esztendőn keresztül elnöke, a magyar szervezet nemzetközi képviselője éveken keresztül.

Számos (szinte kizárólag szakmai/civil) kitüntetéssel ismerték el munkásságát. Ezek közül a legbüszkébb a hallgatóságtól kapott „Kiváló oktató diploma”-ra (2004), az „Egyed László Emlékérem”-re (MGE 2004), a „Pro Universitate”-ra (ME 2013), és az „Akadémiai díj”-ra (megosztva) (MTA 2015). Karitatív önkéntes munkáját Paul Harris díjjal ismerték el. (Rotary International 2010)

Feleségével, Zsuzsával két mérnök fiút neveltek fel, akik eddig két unokával örvendeztették meg. A család selmeci bányász-erdész diákhagyományok szerinti szellemiségét jelzi, hogy néhai édesapját is beleértve, két testvérével, egy sógornőjével, két fiával és egy menyével együtt a családban három generáció nyolc tagja vallja magáénak a köszöntést: Jó szerencsét!

Palla György

okleveles bányamérnök

(1947. 09. 16. Salgótarján)

oklevél száma: 288/1972.

kelte: 1972.06.19.

Okleveles bányamérnökként végzett 1972-ben a NME Bányamérnöki Karán a bányageológiai szak geológusmérnöki ágazatán. 1974-76 között a NME hidrogeológiai szakmérnöki tanfolyam levelező hallgatója volt.

1972-84 Nógrádi Szénbányák

- Kányáson 2m-es széntelep fölött 0,2-1,5m védőréteg, majd 20m homok, homokkő volt, ami utánpótlás nélküli vizet tartalmazott A feltáró vágatok lassan, sűrű fúrásokkal haladhattak!
- Ménkesen a Mátra andezit közelében a szén csillogó lett, a fűtőértéke nagyon lecsökkent.
- kisebb külfejtési lehetőségek adódtak, de a felszíntől 10m-ig a széntelep kiégett.

1984-ben családalapítás után Veszprémbe költözött.

1985 Várpalota Fűrő Vállalat

Ajka II. részletes kutatás:

Nagy szénvagyon van 600m mélyen, ami vastagtelepes, lakossági ellátásra alkalmas minőségű. Fedőjében, az ugodi mészkőben karsztvíz van, ami nehezíti a bányászatot. A Földtani Hivatal elnöke a sikeres Ajka II. szénkutatás és a Lábatlan Kecsekő-i mészkőkutatás után jutalmazta a résztvevőket, így Palla Györgyöt is.

- 1986-89 Várpalotai Szénbányák

TH fogantyú újítási javaslat:

A mázsányi TH-ívet önzáró surlódó szerkezet tartja, amely könnyen oldódó. A forgórúd közel vízszintes.

1990-2007 Pályaelhagyás

Egyéni vállalkozóként Salgó polcokat árusított, szerelt.

Svéda Klára

okleveles bányamérnök

(1949. 08. 27. Eger)

oklevél száma: 293/1972.

kelte: 1972.06.19.

A diploma kézhezvétele után, a Vízkészletgazdálkodási Központnál (VIKÖZ), majd annak jogutódjánál, a Vízgazdálkodási Intézetnél (VGI) kezdett dolgozni. Az akkori feladatai a közüzemi vízművek, ipari és mezőgazdasági objektumok számára vízbeszerzési szakvélemények, később vízkészlet gazdálkodási szakvélemények készítése. A kezdeti időszak egybeesett az elsősorban mennyiségi szemléletű hidrogeológiai védőidom fogalmának megszületésével, így több ilyen tervet is kidolgozott. A 70-es évek végén a VGI másik társosztálya vezetőjének, dr. Urbancsek J.-nak irányításával, a Dunántúlidomság területére eső fúrások feldolgozását (tömbszelvények készítését, településenként a fúrások karottázs méréseiből oszlopszelvények megadását és statisztikai értékelését) végezte. A 80-as évek kezdetén kidolgozta a felszín alatti vízvédelmi területek regionális védelmét szolgáló tervezés módszerét, javasolt tematikáját. Irányításával és közreműködésével 1982–1985 között elkészült a Dunántúli-középhegység, a Bükk-hegység és a Kisalföld kiemelt felszín alatti vízvédelmi területeinek regionális vízvédelmi terve. 1984-ben részt vett a Vízgazdálkodási Keretterv felszín alatti vizekre vonatkozó ismeretek megadásában, térképsorozat elkészítésében. Hasonlóképp részvevője volt annak a teamnek, amelyik munkája révén kiadásra került az akkor újszerű, Magyarország Ivóvízbázis Atlasza. 1989-ben a VGI Környezetgazdálkodási Intézetté alakult, ettől kezdve főmunkatársi besorolásban dolgozott. Ugyanezen évben a Magyar Hidrológiai Társaság szakértői engedélyt adott részére hidrogeológia, vízgazdálkodás, vízi környezetvédelem szakterületekre. 1991.februárjában az AQUARIUS Vízbeszerzési és Vízvédelmi Kft. munkatársa lett kezdetben tervező mérnök, később vezető tervező

munkakörrel. A Kft. tevékenységi köre sokszínű és összetett volt, a hangsúly sérülékeny működő és távlati vízbázisok biztonságba helyezésére tevődött. A munkái zömét vízföldtani modellezésre támaszkodó vízvédelmi tervek jelentették. Ezek nagy része a Dél- Alföld területére eső vízbázisokra készült.

**Dr. Szilágyi Zsombor
István**

okleveles bányamérnök

(1948. 12. 10. Hajdúszoboszló)

oklevél száma: 384/1972.

kelte: 1972.06.21.

Egyetem:

Nehézipari Műszaki Egyetem

- okleveles bányamérnök, 1972.
- okleveles bányaiipari gazdasági mérnök, 1977.
- egyetemi doktorátus 1984.
- c. egyetemi docens 2011.

Jelenleg nyugdíjas.

Iskolái:

- 1963-1967: Hőgyes Endre Gimnázium, Hajdúszoboszló
- 1967-1972: Nehézipari Műszaki Egyetem, Miskolc
Bányamérnöki Kar/olajbányászati szak, gázipari ágazat
- 1974-1977: Nehézipari Műszaki Egyetem, Miskolc
Bányamérnöki Kar, Gazdasági mérnöki szak
- 1980-1981: NIM Továbbképző Központ
vezető utánpótlás képző

Gyakorlat:

1972. augusztus 1.- 1977. szeptember 30.

Fejlesztő mérnök, TIGÁZ Vállalat, Hajdúszoboszló műszaki fejlesztés, beruházások

1977. október 1.- 1991. január 14.

Fejlesztő mérnök, osztályvezető Országos Kőolaj és Gázipari Tröszt, Budapest, műszaki fejlesztés, beruházások, gázszolgáltatási technológiák

1991. január 15.- 1993. február 28.

műszaki vezérigazgató helyettes, TIGÁZ Rt. Hajdúszoboszló, a társaság műszaki munkájának irányítása

1993. március 1.- 1994. április 15.

igazgató, Dunatrade Holding Rt., gázvezeték építési vállalkozás irányítása

1994. április 15.- 1996. február 15.

főosztályvezető, Állami Energetikai és Energiabiztonságtechnikai Felügyelet, gázkészülékek és szerelvények megfelelőségi vizsgálata és tanúsítása

1996. február 16.- 1996. május 15.

Magyar Energia Hivatal

1996. április 1.- 2003. szeptember 30.

főmunkatárs, versenypiaci vezető, MOL Rt., földgáz kereskedelem, erőművek tüzelőanyag ellátása

2003. október 1.- 2011. május 08.

EMFESZ Kft. kereskedelmi ügyvezető helyettes

2011. május 9.- nyugdíjas

2011. április 1.- szeptember 30.

CEGAS Kft. földgáz üzletág igazgató

Tudományos gyakorlat:

- Konferencia előadás: kb. 50, ebből kb. 5 külföldön
- Publikáció: kb. 300
- Oktatói munka a Miskolci Egyetemen, a Dunagáz Gázipari Oktató és Tanúsító Rt.-nél

- 1978-tól ENSZ Európai Gazdasági Bizottság Gázbizottság magyar delegáció vezető (1984-1990)

Megjelent tankönyvei:

- Méréstechnika – Energetikai Kiadó, társszerzőkkel
- Gáztechnikai Kézikönyv – Műszaki Könyvkiadó, társszerzőkkel
- A földgáz kereskedelem alapjai – ME. Gázmérnöki Tanszék
- Az Európai Unió Egységes Földgáz Elszámolási Mértékrendszere – Magyar Mérnöki Kamara, társszerzőkkel
- Gázipari alapfogalmak – ME. Gázmérnöki Tanszék
- Az okos mérés kiterjesztése a gáziparban – Magyar Mérnöki Kamara
- A hidrogén, a környezetbarát energiahordozó – Magyar Mérnöki Kamara

Idegen nyelvek: angol(ír, olvas, beszél), német(ír, olvas)

Tagságok:

ELTE, MMK

A Magyar Mérnöki Kamara 13-0516 számon nyilvántartott

SZÉM-5 gáz- és olajipari szakértő

GO gáz- és olajipari tervező

G épületgépészeti tervező

Projekt munkák:

- Kb. 400 gázellátó rendszer tervezés 1978 óta
- 2016-2017 MVM megbízás a FŐGÁZ műszaki átvilágításra
- 2017-2018 Táblabírószági megbízás kereskedői engedélyesek perében

Szakmán túli érdeklődési területek: kertészkedés, utazás.

Pógyorné Szűcs Katalin

okleveles bányamérnök

(1948. 04. 11. Felsővadász)

oklevél száma: 254/1972.

kelte: 1972.06.20.

1972-ben végzett a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán, olajbányászati szakon.

Ezt követően a Dunántúli Kőolaj- és Földgázbányászati Vállalatnál, a Kiműveléstechnológiai Főosztályon kezdett dolgozni Gellénházán.

Legjelentősebb feladata az 1980-as években kezdődött nagyszabású CO₂-gázsapkás másodlagos műveléshez kötődött, melyet a nagylengyeli olajmezőben – több tárolóban – valósítottak meg.

Részesen volt a művelési terv elkészítésének, a műveletek folyamatos figyelésének, elemzésének értékelésének. Az évek folyamán ez számos tanulmány elkészítését jelentette.

2005-ben nyugdíjba vonult, 4 gyönyörű unokája legnagyobb örömeire.

Dr. Tihanyi László

okleveles bányamérnök

(1949. 05. 22. Makó)

oklevél száma: 255/1972.

kelte: 1972.06.20.

1949. május 22-én született Makón. Általános- és középiskolai tanulmányait szülővárosában végezte, és 1967-ben ott érettségizett. Egyetemi tanulmányait a Nehézipari Műszaki Egyetem (NME) Bányamérnöki Karának olajbányászati szakán folytatta. Szakmai pályafutása során a Miskolci Egyetem műszaki földtudományi karán, illetve az egyetem Olajtermelési Tanszékén, majd jogutódján a Kőolaj- és Földgáz Intézetben teljesedett ki. Egyetemi tanulmányai után ösztöndíjas gyakornokként kezdte, majd 1975-ben tanársegédi kinevezést kapott. 1976-ban az NME Bányamérnöki karán „summa cum laude” minősítéssel műszaki doktori fokozatot szerzett. 1977-ben három hónapos szakmai gyakorlatot teljesített a Gáz- és Olajszállító Vállalat országos diszpécserközpontjában. 1980-ban egyetemi adjunktusnak nevezték ki. Közben 1982-1984 között a Bányamérnöki Kar Dékáni Hivatalának a vezetését is ellátta. 1990-ben készítette el és védte meg kandidátusi értekezését. Ezt követően 1992-ben egyetemi docensnek nevezték ki. 1993-94-ben a regionális felsőoktatási centrumként megalakult Észak-Magyarországi Universitas Egyesülés igazgatója olt. 1994-től a Bányamérnöki Kar oktatási- és kutatási ügyekkel foglalkozó dékánhelyettese lett. 1995-ben kinevezték a Kőolaj és Földgáz Intézet igazgatójának. 1998-tól négy évre elnyerte a Széchenyi Professzori Ösztöndíjat. 1998. július 1.-től nyugdíjba vonulásáig a Miskolci Egyetem professzoraként oktatott és kutatott.

Számos országban járt tanulmányúton, többek között Ausztriában, Németországban, Lengyelországban, Hollandiában, Dániában, az USA-ban és a Szovjetunióban. 1992-ben kéthónapos tanulmányúton volt Nagy-Britanniában a Salfordi Egyetemen.

Publikációs tevékenysége során 74 magyar és 20 idegen-nyelvű szakcikke jelent meg. Tagja volt a Gáztechnikai Kézikönyv szerzői kollektívájának.

Felesége pedagógus volt Miskolcon az avas-tetői általános iskolában. Jelenleg mind a ketten nyugdíjasok és a családtagokkal együtt Budapesten laknak.

Tóth Anna Borbála

okleveles bányamérnök

(1949. 02. 23. Homokterenyre)

oklevél száma: 393/1972.

kelte: 1972.06.21.

Iskolái:

1. Alpári Gyula Közgazdasági Szakközép Iskola érettségi 1967.
2. Nehézipari Műszaki Egyetem Miskolc 1967-1972.
Képesítés: Bányamérnök, bányageológiai szak, geofizikai ágazat
3. Budapesti Műszaki Egyetem 1984-1987.
Képesítés: Munkavédelmi szakmérnök, Tűzvédelmi technikus
4. Európai Számítógép-Használói Jogosítvány 2002.

Munkahelyei:

1. OKGT Geofizikai Kutató Vállalat terepi csoportok vezetője 1972-1979.
2. Egri Csillagok Mg. Tsz. Eger, Noszvaj, külszíni bányák üzemeltetése (homok, sóder, riolitufa) 1979-1984.
3. Országos Munkavédelmi és Munkaügyi Főfelügyelőség Heves megyei Felügyelőség, munkavédelmi és munkaügyi felügyelő, igazgató h. 1984-2006.
4. Szt. Borbála 2000 Munkavédelmi és Tűzvédelmi Mérnöki Szolgáltató Bt. vezető tisztségviselője jelenleg is

5. Agria Tűzbiztonsági Mérnöki Szolgáltató Bt. vezető
tisztviselője jelenleg is

Kitüntetései:

– Munkaügyi minisztérium miniszteri dicséret

Egerben él, jelenleg is aktívan dolgozik a munkavédelem és a tűzvédelem területén mint vállalkozó.

Dr. Voll László András

okleveles bányamérnök

(1949. 04. 06. Budapest)

oklevél száma: 258/1972.

kelte: 1972.06.20.

1949. április 6,-án született Budapesten. Általános- és középiskolai tanulmányait Kisújszálláson végezte. 1967-ben érettségizett és felvételt nyert a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karára.

1972-ben olajmérnöki szakon védte meg a diplomáját.

1972 szeptemberétől az Olaj- és Gázipari Laboratórium (OGIL) Műveléselemzési Osztályán kezdett el dolgozni. Az algyői telepen kívül, szinte az összes olaj- és gáztelep termelésének elemzésével, termelésének előre jelzésével foglalkozott az évek során. Több mint ötven tanulmányt készített, egyedül vagy társszerzőként. Egy magyar és angol nyelven megjelent „Az in situ égetés elmélete és gyakorlata” című könyvnek szintén társszerzője (1989). Körülbelül húsz szakcikke jelent meg, több elfogadott és hasznosított szabadalma van.

A 70 –es évek közepétől részt vett a déli határ menti szénhidrogén telepek művelés tervezésére és elemzésére létrejött magyar-román szakértői csoport munkájában. 1980-ban az OGIL utódja az SZKFI (Szénhidrogénipari Kutató Fejlesztő Intézet) lett. 1983-tól műveléstervezői csoport vezetője lett. Feladatai közé tartozott a hatékony művelési eljárások hazai alkalmazhatósági vizsgálata, tervezése. 1983-ban a földalatti égetés témakörében írta meg az egyetemi doktori értekezését, melyet még ez évben a miskolci egyetemen védett meg. Közös kutatásban évekig dolgozott a moszkvai VNIINEFT kutatóival a termikus művelés témakörében. “Part-time“ szakértőként az ausztriai Heinemann Oil Technology and Engineering cég megbízottjaként Líbiában készített egy megvalósíthatósági tanulmányt, nagy viszkozitású

líbiai olajtelep gőzbesajtolásos művelésére. 1982 novemberétől 1983 februárjáig az iraki egyetem kutatóintézetében dolgozott nagyvizkozitású olajtelepek termelésének az elemzésében. Több alkalommal heteket töltött az USA-ban és Kanada-ban, a gőzbesajtolásos és földalatti égetéssel művelt mezők tanulmányozásával. 1985- ben alapító igazgatója volt az SZKFI-ben megalakult Reservoir Gmk.-nak. 1988-tól Műveléstervezői Főosztály vezető, majd 1989-től 1992-ig bányászati tudományos igazgató helyettes volt. A legfontosabb megjelent cikkei:

- A szénhidrogéntelegek a priori kihozatalának meghatározása (1978).
- A hazai olajtelepek elsődleges olajkihozatalának meghatározása közetfizikai és telepfolyadék-paraméterek alapján (1985).
- Általánosított módszer olajtelepek nedves égetéses művelésének tervezésére (1986).
- Magyarországi olaj- és gáztelepek szénhidrogénkészleteinek változása a termelési múlt alapján (1989).

A MOL Rt megalakulása és a korábbi OKGT vállalatok átszervezése után 1992 –ben kilépett a MOL Rt.-ből. Még ebben az évben megalapítja a Voll Olaj Technológiai és Kereskedelmi Kft.-t, amely a mai napig is prosperáló - olajtermékek külkereskedelmével foglalkozó- cég. 1995 -ben egy évre visszatér a MOL Rt.-be mint kereskedelmi igazgató. 1996 júniusától újra a magán szektorban folytatja a tevékenységét. 1997-ben megvásárolja - és a mai napig működteti - az üzemanyag kiskereskedelemmel foglalkozó Androméda Kft.-t. A MOL-ban négyszer nyerte el a Kiváló Ifjú Mérnök címet, többször volt a MOL Rt. Kiváló Dolgozója és megkapta a Szolgálati Érdemérem bronz fokozatát.

Felesége immár 50 éve Orosz Éva művelődés-szervező, egy fiú-, egy lánygyermek és négy unokája van.

A Műszaki Földtudományi (Bányamérnöki) Kar és a képzés történetének főbb eseményei

- 1735 Szervezett iskolarendszerű bányászati és kohászati szakember képzés megindulása, tanulmányi idő: 2 év.
- 1762 Döntés az Akadémia létrehozásáról.
- 1770 Bányászati Akadémia teljes kiépülése, egységes három évfolyamos bányászati-kohászati szakemberképzés (mérnökképzés) létrejötte.
- 1846 A képzési idő 4 évre emelkedik.
- 1872 Az egységes „bányász” képzés négy speciális szakra válik szét, a képzési idő ismét három évre csökken.
- Bányászati szak,
  - Gépészeti-építészeti szak,
  - Fémkohászati szak,
  - Vaskohászati szak.
- 1919 Menekülés Selmecebányáról, Sopronban történő letelepedés.
- 1934 Az intézmény a budapesti József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem soproni Bánya-, Kohó-, és Erdőmérnöki Karaként működik.
- 1935 Egységes kohómérnökképzés megindulása.
Kilenc féléves oktatási rend bevezetése.
- 1947 Bányakutató-mérnöki szak indítása.
- Földtani-geofizikai kutatási irány,
  - Fluidumbányászati irány.
- 1949 A miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem létrehozása,

- kezdetben Sopronban, majd Miskolcon működő Bányamérnöki és Kohómérnöki Karokkal. Tíz féléves oktatási rend bevezetése, új szakok megindítása.
- Olajmérnökképzés,
  - Geológus mérnökképzés,
  - Geofizikus mérnökképzés,
  - Bányagépészmérnök képzés.
- 1959 A Bányamérnöki Kar szaktanszékei és a teljes képzés átköltözése Sopronból.
- 1968 Hidrogeológus-mérnökgeológus képzés beindítása.
- 1974 Új egységes tanterv elfogadása négy szakkal.
- 1985 Környezetvédelmi képzés (szakirány) indítása.
- 1986 Moduláris tanterv, az önálló bányagépészmérnök képzés megszűnése.
- 1992 Új tanterv elfogadás, új szakok indítása.
- Környezeti mérnöki szak,
  - Előkészítéstechnika mérnöki szak.
- 1997 Geográfus szak indítása.
- 2000.01.01. A Bányamérnöki Kar elnevezés Műszaki Földtudományi Kar névre változik.
- 2006.05.01. A Bolognai képzési rendszernek megfelelően, kétciklusú képzés bevezetése.
- 2009 A Földtudományi mérnöki és a Hidrogeológus mérnöki angol nyelvű mesterképzési szakok akkreditációja.
- 2013 A kizárólag angol nyelven indított Olajmérnöki mesterképzési szak akkreditációja.
- 2014 A Szénhidrogén-kutató földtudományi mérnök mesterképzési szak akkreditációja.
- 2014 A MOL intézeti tanszék megalapítása.
- 2016 A Bányászati és Földtani Szakigazgatási Intézeti Tanszék

megalapítása

- 2016 Duális képzési program megvalósítása az alábbi szakokon:
- Műszaki földtudományi alapképzési szak,
  - Környezetmérnöki alapképzési szak,
  - Földrajz alapképzési szak,
  - Geográfus mesterképzési szak,
  - Olajmérnöki (angol nyelven) mesterképzési szak.
- 2018 Duális képzési program megvalósítása a Hidrogeológus mérnöki mesterképzési szakon (magyar és angol nyelven).
- 2019 A Műszaki Földtudományi Kar logójának megújítása.
- 2019 Duális képzési program megvalósítása az Olaj- és gázmérnöki mesterképzési szakon.
- 2020 Duális képzési program megvalósítása az alábbi szakokon:
- Földtudományi mérnöki mesterképzési szak,
  - Bánya- és geotechnikai mérnöki mesterképzési szak.

MŰSZAKI FÖLDTUDOMÁNYI KAR

- Dékán:** **Dr. Mucsi Gábor** *egyetemi tanár, PhD*
- Helyettesek:** **Dr. Szabó Norbert Péter** *egyetemi tanár, az MTA doktora*
Dr. Szalontai Lajos *egyetemi docens, PhD*
Dr. Szunyog István *egyetemi docens, PhD*

Ásványtani -Földtani Intézet

Intézetigazgató: **Dr. Mádai Ferenc** *egyetemi docens*

Ásvány és Kőzettani Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Zajzon Norbert *egyetemi docens*

Földtani Teleptani Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Németh Norbert *egyetemi docens*

Bányászati és Geotechnikai Intézet

Intézetigazgató: **Dr. Molnár József** *egyetemi docens*

Bányászati és Geotechnikai Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Debreczeni Ákos *egyetemi docens*

Geotechnikai Berendezések Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Molnár József *egyetemi docens*

Földrajz-Geoinformatika Intézet

Intézetigazgató: **Dr. Kocsis Károly** *egyetemi tanár, az MTA rendes tagja*

Természetföldrajz Környezettan Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Dobos Endre *egyetemi docens*

Társadalom Földrajz Intézeti Tanszék

Vezető: Siskáné Dr. Szilasi Beáta *egyetemi docens*

Geofizikai és Térinformatikai Intézet

Intézetigazgató: Dr. Havasi István *egyetemi docens*

Geofizikai Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Szabó Norbert Péter *egyetemi tanár, az MTA doktora*

Geodéziai és Bányaméréstani Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Havasi István *egyetemi docens*

Bányászati és Földtani Szakigazgatási Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Takács Ernő *tudományos főmunkatárs*

Környezetgazdálkodási Intézet

Intézetigazgató: Dr. Madarász Tamás *egyetemi docens*

Hidrogeológiai-Mérnökgeológiai Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Szűcs Péter *egyetemi tanár, az MTA levelező tagja*

Környezetmérnöki Intézeti Tanszék

Vezető: Kolencsikné Dr. Tóth Andrea *egyetemi docens*

Kőolaj és Földgáz Intézet

Intézetigazgató: Dr. Turzó Zoltán *egyetemi docens*

Olajmérnöki Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Turzó Zoltán *egyetemi docens*

Gázmérnöki Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Szunyog István *egyetemi docens*

MOL Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Dmour Hazim Nayel Abdelfattah *egyetemi docens*

Alkalmazott Földtudományi Kutatóintézet társult Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Baracza Mátyás Krisztián *tudományos főmunkatárs*

Nyersanyagelőkészítési és Környezeti Eljárástechnikai Intézet

Intézetigazgató: Dr. Nagy Sándor Márton egyetemi docens

Mechanikai Eljárástechnikai Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Faitli József *egyetemi docens*

Bioeljárástechnikai és Reakciótechnikai Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Nagy Sándor Márton *egyetemi docens*

**A MŰSZAKI FÖLDTUDOMÁNYI KARON
JELENLEG MŰKÖDŐ
SZAKOK, SPECIALIZÁCIÓK**

ALAPKÉPZÉSEK

MŰSZAKI FÖLDTUDOMÁNYI ALAPSZAK

(képzési idő 7 szemeszter)

- Víz- és nyersanyagkutató mérnök specializáció
- Bánya- és geotechnika mérnök specializáció
- Olaj- és gázmérnök specializáció
- Nyersanyag-előkészítés mérnök specializáció

KÖRNYEZETMÉRNÖKI ALAPSZAK

(képzési idő 7 szemeszter)

- Hulladékgazdálkodás specializáció
- Természeti erőforrás és környezetbiztonság specializáció

FÖLDRAJZ ALAPSZAK

(képzési idő 6 szemeszter)

- Geoinformatika specializáció

MESTERKÉPZÉSEK

(képzési idő 4 szemeszter)

BÁNYA- ÉS GEOTECHNIKAI MÉRNÖKI MESTERKÉPZÉSI SZAK

- Bányászat és geotechnika specializáció
- Nyersanyagelőkészítés specializáció

FÖLDTUDOMÁNYI MÉRNÖKI MESTERKÉPZÉSI SZAK

(angol és magyar nyelven)

- Geológia specializáció
- Geofizika specializáció
- Geoinformatika specializáció

GEOGRÁFUS MESTERKÉPZÉSI SZAK

- Geoinformatika specializáció

OLAJ- ÉS GÁZMÉRNÖKI MESTERKÉPZÉSI SZAK

OLAJMÉRNÖKI MESTERKÉPZÉSI SZAK *(angol nyelven)*

HIDROGEOLOGUS MÉRNÖKI MESTERKÉPZÉSI SZAK

(angol és magyar nyelven)

KÖRNYEZETMÉRNÖKI MESTERKÉPZÉSI SZAK

(angol és magyar nyelven)

- Környezeti eljárástechnikai modul
- Hulladékgyártási és kármentesítési modul

SZÉNHIIDROGÉN-KUTATÓ FÖLDTUDOMÁNYI MÉRNÖKI MESTERKÉPZÉSI SZAK *(angol nyelven)*

SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSEK

(képzési idő 4 szemeszter)

- Földgázellátási Szakmérnöki szakirányú továbbképzési szak
- Geotermikus Szakmérnöki szakirányú továbbképzési szak
- Hidrogeológiai szakirányú továbbképzési szak
- Hévízkészlet-gazdálkodási szakirányú továbbképzési szak
- Mélyfűrészi Szakmérnöki szakirányú továbbképzési szak
- Olajmérnöki szakirányú továbbképzési szak
- Hulladékkezelési és -hasznosítási szakmérnök szakirányú továbbképzési szak
- Városüzemeltető Szakmérnöki szakirányú továbbképzési szak
- Munkavédelmi és Munkavédelmi Szakmérnök szakirányú továbbképzési szakok
- Precíziós Talajtérképezési és Precíziós Talajtérképezési Szakmérnök szakirányú továbbképzési szakok

DOKTORI KÉPZÉS

Mikoviny Sámuel Földtudományi Doktori Iskola

(képzési idő 4 év)